

M. LAPKRIČIO 12 D., KETVIRTADIENIS

PIRMININKAVO: L. ROUČEK

Pirmininko pavaduotojas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis pradėtas 9.00 val.)

2. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

3. Įgyvendinimo priemonės (Darbo tvarkos taisyklių 88 straipsnis) (žr. protokolą)

4. Veiksmai įgyvendinant Parlamento pozicijas ir rezoliucijas: žr. protokolą

5. Europos ombudsmeno veikla (2008 m.) (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Chrysoula Paliadeli pranešimas Peticijų komiteto vardu dėl metinio pranešimo apie Europos ombudsmeno 2008 m. veiklą (2009/2088(INI)).

Chrysoula Paliadeli, pranešėja. – (EL) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Komisijos nary, 2009 m. balandžio 21 d. Europos ombudsmenas kadenciją baigiančiam Europos Parlamento Pirmininkui Hansui-Gertui Poetteringui pateikė metinį pranešimą apie savo 2008 m. veiklą. Tų pačių metų rugsėjo 14 d. Nikiforos Diamandouros pristatė šio pranešimo turinį Peticijų komitetui, kuris mane įpareigojo parengti pranešimą, kurį 2009 m. spalio 1 d. komiteto nariai vienbalsiai patvirtino.

Rašytinį pranešimą sudarė du dokumentai: trumpa šešių puslapių apžvalga ir išsamus pranešimas, kuriame aptariama ombudsmeno veikla, statistika ir jų išsamesnis paaiškinimas, siekiant patobulinti procedūrą ir gerąją patirtį.

Informacija ir išvados abiejuose dokumentuose pateikiami skaitytojams priimtinu būdu, pateikiant tam tikrų paaiškinamųjų pavyzdžių, kurie skaitytojui padeda suprasti, įvertinti tekstą ir juo naudotis.

Palyginti su ankstesniais pranešimais, dėl šio naujo statistinių duomenų pateikimo ir išvadų įvertinimo pranešimas tapo suprantamesnis ir visų pirma naudingesnis, nes tai nėra vien tik aprašymas, nagrinėjami politikos klausimai ir tobulinimo būdai.

2008 m. užbaigtų tyrimų skaičius neturi precedento. Dažniausiai šie tyrimai susiję su Komisija ir kur kas rečiau su Europos Parlamento administracija. Skaidrumo trūkumas – dažniausiai pasitaikęs negero administravimo atvejis. Trečdaliu atvejų klausimai buvo išspręsti taikiai skundo pateikėjų naudai. Atvejų, kai ombudsmenas buvo priverstas pateikti kritinių pastabų susijusioms administracinėms institucijoms, pasitaikė rečiau. Dar mažiau buvo atvejų, kai paprašyta pateikti išsamią nuomonę, o vieną kartą Parlamentui buvo pateiktas specialusis pranešimas, kurį išnagrinėjęs Parlamentas priėmė specialiąją rezoliuciją skundo pateikėjo naudai. 2008 m. ombudsmenas baigė savo iniciatyva pradėtą tyrimą dėl vėluojančių Komisijos mokėjimų, po kurio imtasi vėluojančių mokėjimų mažinimo priemonių ir paskelbta apie naują tyrimą. Pagrindinis ombudsmeno prioritetas buvo užtikrinti, kad būtų gerbiama piliečių teisės, siekiant sustiprinti Europos piliečių pasitikėjimą jos institucijomis.

Šio tikslo buvo siekiama jam nusprendus pagerinti piliečiams per Europos ombudsmenų tinklą teikiamos informacijos apie jų teises kokybę. Įprastai sprendamas su jo institucinio vaidmens atlikimu susijusius klausimus ombudsmenas kartu stiprina bendradarbiavimą su Europos institucijų darbuotojais ir pareigūnais taip skatindamas į paslaugas orientuotą darbo kultūrą Europos Sąjungos administracinėse tarnybose, kas neabejotinai padeda siekti bendro tikslo – Europos piliečių ir Europos institucijų tarpusavio pagarbos. Vienas apčiuopiamas šios kampanijos rezultatas buvo peticijų skaičiaus padidėjimas 2008 m., kuris rodo, kad daugiau Europos piliečių sužinojo apie ombudsmeno instituciją ir pasinaudojo ja, kad pateiktų skundą dėl problemų, susijusių su blogu administravimu ir administracinių bei kitų Europos Sąjungos tarnybų darbu.

2008 m. ombudsmeno interneto svetainė buvo reguliariai atnaujinama siekiant ją pertvarkyti į šiuolaikišką, dinamišką ir interaktyvią paslaugą. Baigiant pirmąją šio žodinio pranešimo dėl Europos ombudsmeno metinio pranešimo dalį tikimės, kad ir toliau bendradarbiavimas su Europos Parlamentu vyks taip konstruktyviai, kad šios institucijos veikla būtų pateikiama nacionalinėms administracinėms valdžios institucijoms kaip gero administravimo pavyzdys ir kad ši institucija ir toliau būtų Europos institucijų ir Europos piliečių bendradarbiavimo priemonė.

Nikiforos Diamandouros, *Europos ombudsmenas*. – Ačiū, pone pirmininke, už suteiktą galimybę kreiptis į Parlamentą mano metinio 2008 m. pranešimo klausimu.

Norėčiau padėkoti Peticijų komitetui, ypač pirmininkei E. Mazzoni, ir pranešėjai Ch. Paliadeli už jų naudingą ir konstruktyvų pranešimą. Jis man yra vertinga parama ir patarimas ir kartu jame visapusiškai atsižvelgiama į mano, kaip ombudsmeno, nešališkumą ir nepriklausomybę.

Parlamentas ir ombudsmenas dirba, kad užtikrintų, jog ES piliečiai ir gyventojai galėtų visapusiškai naudotis savo teisėmis. Mes tai darome skirtingai. Ombudsmeno įgaliojimai siauresni; aš galiu tik nagrinėti skundus dėl ES institucijų ir įstaigų, o Peticijų komitetas taip pat gali nagrinėti valstybių narių veiklą. Be to, Parlamentas yra nepriklausoma politinė institucija ir gali nagrinėti peticijas, kuriose reikalaujama keisti teisės aktus arba net priimti naujus. Tačiau nagrinėjant skundus, teikiant pagalbą skundų pateikėjams mano vaidmuo yra atskleisti negero administravimo atvejus ir šiuos trūkumus ištaisyti.

Neteisėtas elgesys, kai jis priskirtinas mano įgaliojimų sričiai, visada yra tam tikra negero administravimo forma. Tačiau neužtenka to, kad ES institucijos ir įstaigos tiesiog laikytųsi teisės aktų. Jos taip pat turi dirbti nuosekliai ir sąžiningai. Jos turi elgtis pagal jų priimtas taisykles ir principus ir parodyti paslaugumą, pvz., sąžiningu, pagrįstu ir pagarbiu elgesiu. Į paslaugas piliečiams orientuotos darbo kultūros sukūrimas ir išlaikymas yra gero administravimo principo pagrindas.

Privilegiuoti ombudsmeno santykiai su Parlamentu yra esminis veiksnys užtikrinant naudą piliečiams. Skirtingai nei teismo sprendimai, ombudsmeno sprendimai teisiškai nėra privalomi. Galiu naudotis tik įtaiga, kad įtikinčiau ES institucijas ir įstaigas vykdyti mano rekomendacijas. Jeigu jos atsisako tai padaryti, labai svarbu yra tai, kad ombudsmenas gali kreiptis į Parlamentą prašydamas jo pagalbos.

Dabar, jeigu institucija nevykdo rekomendacijos tuo atveju, kai keliama principiniai klausimai, galiu Parlamentui pateikti specialų pranešimą. Pvz., 2008 m. Komisija atsisakė pakeisti savo poziciją byloje, susijusioje su diskriminacija dėl amžiaus. Buvau nudžiugintas, kad Parlamentas šį pranešimą išnagrinėjo greitai ir kad M. A. Martínezo Martínezo pranešime, patvirtintame 2009 m. gegužės mėn. plenarinėje sesijoje nei vienam Parlamento nariui nebalsavus prieš, buvo išsamiai atskleistos mano iškeltos problemos.

Mano metiniame pranešime aprašoma pažanga, padaryta nagrinėjant skundus, skatinant gerą administravimą ir teikiant informaciją apie ombudsmeno vaidmenį. Kaip paaiškinama pirmuosiuose jo puslapiuose, buvo dedamos didelės pastangos siekiant jį supaprastinti, kad skaitytojais galėtų nesunkiai gauti aiškią ir išsamią informaciją apie ombudsmeno veiklą.

Palyginti su ankstesne padėtimi, dabar pranešimą galima paskelbti daug anksčiau. Be to, parengta nauja šešių puslapių apžvalga. Šioje naujoje apžvalgoje pateikiami svarbiausi pasiekimai skundų pateikėjų atžvilgiu ir pabrėžiami per pastaruosius metus nagrinėti pagrindiniai politikos klausimai.

Ombudsmenas užbaigė rekordiškai daug, t. y. 355, tyrimų, kurių dauguma truko trumpiau nei metus. Džiaugiuosi galėdamas pasakyti, kad ES institucijos ir įstaigos paprastai yra pasirengusios spręsti problemas, į kurias atkreipiu jų dėmesį. Draugiškų sprendimų ir susitarimų padaugėjimas vertintinas teigiamai ir pagirtinai.

Aštuoni 2008 m. išnagrinėti atvejai yra gerosios praktikos pavyzdžiai, kaip institucijos ir įstaigos sprendžia mano iškeltas problemas. Kalbu apie šias institucijas ir įstaigas: Komisija, Taryba, Teisingumo Teismas, EPSO, OLAF ir Europos aviacijos saugos agentūra. Aštuoni pagrindiniai atvejai aprašyti pranešime kaip gero administravimo praktikos pavyzdžiai visoms institucijoms ir įstaigoms.

Leiskite trumpai aptarti du iš šių atvejų.

Komisija konstruktyviai dirbo vykdant procedūrą, susijusią su ginču dėl apmokėjimo. Išsprendus ginčą jame dalyvavusi įmonė gavo daugiau kaip 100 000 EUR neatiktų mokėjimų.

Kandidatų prašymu EPSO sutiko jiems atskleisti atrankos metu taikytus vertinimo kriterijus ir kiekvieno jų balo išskaidymą.

2008 m. ombudsmenas iš viso užregistravo 3 406 skundus. Palyginti su 2007 m., jų padaugėjo 6 proc.

80 proc. užregistruotų atvejų sudaro atvejai, kai skundo pateikėjui pagalba suteikta pradedant tyrimą, perduodant skundą atsakingai įstaigai arba suteikiant konsultaciją. Dažnai patarta susisiekti su Europos ombudsmenų tinklo nariu. Šiuo metu ši tinklą sudaro apytiksliai 95 tarnybos 32 šalyse ir Peticijų komitetas yra jo narys. Vienas jo tikslų – pagreitinti skundų perdavimą atsakingai įstaigai. Pvz., 2008 m. 191 skundo pateikėjui buvo patarta pateikti peticiją Parlamentui arba jų skundai buvo tiesiogiai perduoti Peticijų komitetui.

Žinoma, daug geriau, kai skundo pateikėjai gali iš karto nustatyti, kokiai institucijai tiksliausiai pateikti skundą. Tai padeda išvengti piliečių nusivylimo, kai jiems nurodoma, kad įstaiga, į kurią jie kreipėsi, negali jiems padėti. Tai taip pat reiškia, kad skundai nagrinėjami greičiau ir veiksmingiau, taip užtikrinant piliečių galimybę naudotis visomis jų teisėmis pagal ES teisę.

Metų pradžioje įgyvendinta svarbi iniciatyva šioje srityje. Mano tarnyba sukūrė visiškai naują interneto svetainę, įskaitant interaktyvų vadovą visomis 23 kalbomis, siekiant padėti piliečiams tiesiogiai kreiptis į įstaigą, kuri gali geriausiai išnagrinėti jų skundą. Tai gali būti mano tarnyba, Peticijų komitetas, nacionalinė ombudsmeno tarnyba skundo pateikėjo kilmės valstybėje narėje arba tarptautinis internetinis tinklas SOLVIT. Šiais metais jau daugiau kaip 23 000 žmonių pasinaudojo šiuo vadovu, siekdami gauti konsultacijų.

2008 m. iš tikrųjų dažniausiai nagrinėjau tariamo neskaidrumo atvejus ES administracijoje. Tokie atvejai sudarė 36 proc. visų tyrimų, įskaitant atsisakymą pateikti informaciją arba dokumentus. Šis didelis procentas man kelia tam tikrą rūpestį.

ES administracija yra atsakinga ir skaidri ir turi tokia išlikti stiprindama piliečių pasitikėjimą ES. Kalbant apie skaidrumą 2008 m. labai svarbus buvo Komisijos pasiūlymas pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais.

Komisija pasiūlė šio reglamento pakeitimus, kurių dalis bus labai naudingi. Vis dėlto, mano manymu, įgyvendinus kai kuriuos kitus pasiūlymus piliečiai galės susipažinti ne su daugiau, o su mažiau dokumentų.

Lisabonos sutartimi pakeičiamas teisinis ir politinis reglamento pagrindas piliečiams suteikiant geresnių galimybių dalyvauti Europos Sąjungos veikloje. Jos įsigaliojimas Komisijai suteiks gerą galimybę pateikti naują pasiūlymą, kuriame bus aptartos šios naujos aplinkybės ir kuris sustiprins pagrindinę visuomenės teisę susipažinti su ES institucijų ir įstaigų dokumentais.

Labai svarbi buvo Parlamento parama 2008 m. persvarstant ombudsmeno statutą. Atliktais pakeitimais padidinti ombudsmeno įgaliojimai atlikti tyrimus, taip užtikrinant, kad piliečiai galėtų visiškai pasitikėti ombudsmeno galimybėmis atlikti išsamų skundų tyrimą be apribojimų.

Kalbą norėčiau baigti primindamas, kad mano tikslas – skatinti gerą administravimą ES institucijose ir įstaigose. Skaidrumo ir atskaitomybės didinimas bei į paslaugas orientuotos darbo kultūros skatinimas ir pagalba ją įtvirtinant yra svarbiausi veiksniai siekiant šio tikslo.

Esu įsitikinęs, kad dvi mūsų institucijos toliau glaudžiai bendradarbiaus siekdamos bendro tikslo padėti piliečiams ir gyventojams naudotis visomis jų teisėmis skaidrioje ir atsakingoje Europos Sąjungoje.

Margot Wallström, Komisijos pirmininko pavaduotoja. – Pone pirmininke, visų pirma norėčiau padėkoti pranešėjai Ch. Paliadi už labai gerą pranešimą ir Peticijų komitetui už ilgalaikį ir svarbų darbą. Žinoma, padėkos žodžiai taip pat skirti ombudsmenui N. Diamandourousui už išsamų ir išbaigtą metinį pranešimą.

Kaip ombudsmenas pažymėjo pristatydamas savo metinę ataskaitą šių metų balandžio mėn., svarbiausia stiprinti piliečių pasitikėjimą ES. Be abejo, su tuo visiškai sutinku. Turiu nedaug laiko, tad norėčiau sutelkti dėmesį tik į kelis svarbius aspektus.

Ch. Paliadi pranešime aiškiai, išsamiai apžvelgiama ombudsmeno veikla praeitais metais, o dėl naujo statistikos pateikimo ir naujo išdėstymo šis pranešimas yra suprantamas ir lengvai skaitomas. 2008 m. Komisija pateikė nuomonę aptariant ombudsmeno statuto persvarstymo klausimą. Aktyviai dalyvavome tarpinstitucinėje veikloje, kad būtų pasiektas priimtinas sprendimas. Visi galime didžiuotis rezultatu, t. y. naujuoju statutu. Manau, kad tai rezultatas, kuris bus naudingas piliečiams.

Kalbant apie ombudsmenui pateiktus skundus, palyginti su 2007 m., jų padaugėjo 6 proc. Kaip žinote, 66 proc. tyrimų buvo susiję su Komisija. Nemanau, kad tai keista. Be to, Komisija yra gana didelė institucija, turinti daug daugiau atsakomybės sričių, su kuriomis gali būti susiję skundų pateikėjų skundai, tačiau, žinoma, statistiką galima ir būtina gerinti. Tas pats pasakytina ir apie aplinkybę, kad dėl negero administravimo

pateikti skundai dažniausiai susiję su skaidrumo trūkumu, t. y. jie sudaro 36 proc. visų tyrimų. Šią statistiką būtina pagerinti visoms institucijoms.

Kita susijusi tema yra su komercinėmis paslaptimis ir konfidencialia informacija susijusios informacijos naudojimas. Neseniai kilo tam tikrų sunkumų dėl konkurencijos bylų. Todėl būtina nustatyti įslaptintos informacijos, dokumentų ir kitos informacijos, dėl kurios taikomas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį, naudojimo sąlygas. Komisija šiuo klausimu daug dirbo ir greitai galėsime pateikti pasiūlymą ombudsmenui.

Kitas teigiamas pokytis yra tai, kad – kaip jau girdėjome – padaugėjo draugiškų sprendimų. 2008 m. atvejai, kai problemą išsprendė apskūsta institucija arba susitarta draugiškai, sudarė 38 proc. visų tirtų atvejų. Džiaugiuosi galėdama pasakyti, kad tendencija Komisijos atžvilgiu krypta teisinga linkme. Tai rodo, kad ombudsmeno darbas suprantamas ir pripažįstamas ir kad gerbiami skundų pateikėjai.

Priešpaskutinis klausimas, kuriuo kalbėsiu, susijęs su rezoliucijos dėl bendro požiūrio į gero administravimo praktikos kodeksą projektu. Kaip žinote, Komisija turi savo kodeksą, kuris apskritai atitinka ombudsmeno keliamus reikalavimus. Šio svarbaus klausimo geriausiai imtis pirmiausia surengus konstruktyvią diskusiją ir institucijų dialogą prieš pateikiant teisės akto pasiūlymą.

Paskutinis klausimas, kuriuo kalbėsiu, susijęs su praktiniu informacijos perdavimu. Norėčiau pagirti ombudsmeną dėl jo naujos interneto svetainės. Kaip ir metinis pranešimas, ji yra išsami, išbaigta ir priimtina jos lankytojams. Kalbant apie interaktyvų vadovą, skirtą padėti piliečiams nustatyti jų problemų sprendimui tinkamiausią įstaigą, sukūrimą, esu tvirtai įsitikinusi, kad šia nuostabia nauja interneto svetaine problema išsprendžiama. Veikla neturėtų būti dubliuojama, tačiau turėtų būti matomesnė. Komisijoje mes bandėme prie to prisidėti ir naujoje interneto svetainėje „Europa“ būtent tai ir daroma. Ji pagerina matomumą ir piliečiai gali lengvai rasti ombudsmeno vadovą keliais spustelėjimais.

Taigi apskritai 2008 m. matėme ES institucijų pažangą ir naujas tobulėjimo galimybes. Dar kartą norėčiau padėkoti N. Diamandourosui už jo pasiekimus ir svarbią veiklą bei Ch. Paliadeli už jos puikų pranešimą.

Pascale Gruny, PPE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nare, pone N. Diamandourosai, ponios ir ponai, visų pirma norėčiau Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos vardu nuoširdžiai pasveikinti pranešėją atlikus darbą ir bendradarbiavus visame šio pranešimo rengimo procese.

Šiandien priimame sprendimą dėl metinės Europos ombudsmeno veiklos ataskaitos, kuri buvo pristatyta balandžio 21 d.

Šiuo pranešimu Europos Parlamento skiriamas ombudsmenas oficialiai atsiskaito už visus jo tirtų skundų dėl netinkamo administravimo atvejų Europos institucijose ir įstaigose rezultatus. Jo vaidmuo, kuris yra labai svarbus, yra pagrindinė garantija, kad būtų laikomasi skaidrumo ir gero administravimo principų, todėl šis vaidmuo yra originali mūsų piliečiams suteikiamos apsaugos forma neteisingumo, diskriminacijos, piktnaudžiavimo įgaliojimais, atsakymų nepateikimo ir vėluojamos pateikti informacijos atvejais.

Šiame pranešime atkreipiamas dėmesys į didėjančių ombudsmenui pateikiamų skundų skaičių. Dauguma jų susiję su Europos Komisija, institucija, kurioje – pripažinkime – dirba daugiausia pareigūnų, tačiau iš esmės tai yra tariami neskaidrumo atvejai. Vis dėlto Komisija yra sutarčių sergėtoja.

Grįžtant prie pranešimo – spalio 1 d. Peticijų komitetas jį patvirtino didele balsų dauguma. Mūsų ombudsmenas skundus nagrinėjo aktyviai ir darniai. Visų pirma jis visada gebėjo išlaikyti gerus santykius su institucijomis ir gerus jų tarpusavio santykius, kas paskatino aptariamas institucijas ir įstaigas sutikti su draugišku sprendimu arba, neskaitant keleto išimčių, išspręsti tam tikrus ginčus.

Be to, ombudsmenas institucijoms atstoja idėjų šaltinį. Atkreipdamas jų dėmesį į tobulintinas sritis, jis joms padeda gerinti veiklą, o galutinis tikslas – pagerinti mūsų piliečių aptarnavimą.

Pranešime, kurį patvirtinome komitete, pabrėžiama ir paaiškinama, kaip svarbu, kad visos Europos institucijos ir įstaigos pritartų Gero administravimo elgesio kodeksui, kurį Europos Parlamentas patvirtino prieš aštuonerius metus. Šis nuolatinis mūsų komiteto išsakomas raginimas negali likti be atsako. Europiečiai to nusipelno.

Teisė į gerą Europos Sąjungos institucijų ir įstaigų administravimą yra į Lisabonos sutarties, kuri dabar jau yra ne svajonė, o realybė, II dalį įtrauktos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje nustatyta pagrindinė teisė.

Galiausiai manau esant reikalinga pabrėžti, kad ombudsmenas pasilieka teisę tikrinti Komisijos veiklą ir privalo užtikrinti, kad ji tinkamai naudotųsi savo diskrecija pradėti pažeidimo procedūrą arba pasiūlyti sankcijas.

Victor Boştinaru, *S&D frakcijos vardu*. – (RO) Visų pirma norėčiau pasveikinti pranešėją Ch. Paliadeli parengus puikų pranešimą.

Antra, kaip Peticijų komiteto koordinatorius ir kelis metus komitetui priklausantis jo narys, norėčiau paminėti mūsų nuolatinį puikų bendradarbiavimą su Europos ombudsmenu Nikiforosu Diamandourousu ir tuo pasidžiaugti.

Kaip Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos koordinatorius Peticijų komitete, privalau išreikšti rūpestį dėl netinkamo administravimo, susijusio su neskaidrumu Europos institucijose, atvejų gausos.

Reikia pabrėžti, kad Europos Parlamento ir komiteto pareiga – šią problemą išspręsti. Mūsų pareiga – atkurti Europos piliečių pasitikėjimą Europos institucijomis.

Europos piliečių labai ombudsmenui pateikiami skundai kartu su Peticijų komitetui pateikiamomis peticijomis laikytini galimybė ištaisyti Europos institucijų veiklos ir teisės aktų taikymo klaidas ir šiais klausimais pateikti paaiškinimus.

Atsižvelgdama į tai S&D frakcija praeitą savaitę surengė informacinį seminarą dėl teisės pateikti peticiją kaip Europos Sąjungos ir jos piliečių suartinimo priemonės, kuriame dalyvavo didelė žurnalistų grupė.

Norėčiau paremti šiame pranešime pateiktą pasiūlymą dėl bendros Europos institucijų interneto svetainės, skirtos padėti piliečiams tiesiogiai nustatyti, kuri institucija gali nagrinėti jų skundą, sukūrimo.

Galiausiai norėčiau paremti Europos ombudsmeno iniciatyvą stiprinti bendradarbiavimą su nacionaliniais ombudsmenais ir panašiomis institucijomis, bendromis pastangomis siekiant sustiprinti Europos piliečių pasitikėjimą.

Anneli Jäätteenmäki, *ALDE frakcijos vardu*. – (FI) Pone pirmininke, pone N. Diamandourousai, ponios ir ponai, norėčiau padėkoti ombudsmenui ir visai jo tarnybai už jų atliktą naudingą darbą skatinant gerą valdymą ir skaidrumą. Taip pat norėčiau padėkoti pranešėjai už puikiai atliktą darbą.

Europos ombudsmeno tarnybos reikalingumas pasiteisino nuo pat pradžių ir dabar, kai netrukus įsigalios Lisabonos sutartis ir Pagrindinių teisių chartija taps privaloma, ombudsmeno vaidmuo taps svarbesnis nei kada nors anksčiau. Todėl ateityje reikės labiau pasistengti užtikrinti, kad ombudsmenui būtų suteikti būtini ištekliai ir kad jo įgaliojimai būtų pritaikyti atsižvelgiant į esamą laikotarpį. Tai reikš, kad jis turi turėti visą reikiamą informaciją, o ES pareigūnai turės sakyti tai, ką žino, o ne tai, ką nori sakyti. Antraip negalėsime kalbėti apie teisinės valstybės principus, apie kuriuos mes taip mėgstame kalbėti ir kitus jų mokytį. Mes taip pat turime laikytis teisinės valstybės principų, tik tada galėsime kitiems apie juos kalbėti.

Ombudsmeno metinis pranešimas yra puikus pavyzdys, kaip visuomenei turėtume ir mes pristatyti savo atliekamo darbo rezultatus. Pranešimas aiškus, glaustas ir pateiktas laiku. Skaidrumas yra Europos demokratijos sąlyga ir pagrindinė jos kūrimo priemonė. Įdomu, kad 36 proc. skundų susiję su neskaidrumu. Tai rodo klausimo svarbą ir jį būtina spręsti.

Remiantis Pagrindinių teisių chartija kiekvienas pilietis turi teisę į tai, kad institucijos jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanoma trumpesnį laiką. Apie tai buvo dažnai kalbama ir tai mus visus ir, žinoma, ombudsmeno tarnybą taip pat įpareigoja. Todėl norėčiau pabrėžti, kad turime užtikrint, jog būtų suteikti tinkami ištekliai, kad mūsų piliečiams sprendimo nereikėtų laukti metų metus. Tai labiausiai priklausys nuo suteikiamų išteklių. Norėčiau padėkoti ombudsmenui už jo naudingą atliktą darbą ir palinkėti visokeriopos sėkmės atliekant šį labai sunkų ir kartais nepakankamai įvertinamą darbą. Rūpinimasis piliečių teisėmis – tai vienas iš svarbiausių darbų ir funkcijų Europos Sąjungoje.

Margrete Auken, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (DA) Pone pirmininke, dėkoju Ch. Paliadeli už puikų pranešimą. Ombudsmenas sulaukė daug pagyrimų už jo konstruktyvią ir lengvai skaitomą klausimų apžvalgą, taigi prie šių pagyrimų norėčiau prisidėti ir aš.

Turiu nedaug laiko, tad kalbėsiu tik trimis klausimais. Pirmiausia norėčiau paminėti ombudsmeno atliekamą jo susitarimo su Europos investicijų banku vykdymo priežiūrą. Tai iniciatyva, kurios mūsų frakcija ėmėsi atsižvelgusi į Parlamento rezoliuciją dėl 2006 m. metinio pranešimo. Šiuo klausimu, atrodo, būtų tinkama

atkreipti dėmesį į banko bendradarbiavimo su NVO ir kitais pilietinės visuomenės nariais srityje padarytą pažangą, dėl kurios bendradarbiavimas tampa lengvesnis ir skaidresnis, ir esame už tai dėkingi.

Antra, norėčiau paminėti Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso siūlomą pakeitimą, kuriuo Konstitucinių reikalų komitetas raginamas parengti procedūras, kad būtų palengvintas kreipimasis į Teisingumo Teismą; Parlamentas pritaris ombudsmeno rekomendacijoms dėl šio pakeitimo. Tai apčiuopiamai sustiprins ombudsmeno padėtį ir, vadinasi, piliečių teisinį statusą. Šiuo klausimu jau anksčiau gavome principinį Parlamento pritarimą. Dabar tikimės, kad per šį plenarinį posėdį Parlamentas pritaris komitetui ir balsuos už šį patobulinimą.

Trečias klausimas, kuriuo kalbėsiu, susijęs su šiandien mūsų pateiktu pakeitimu, kuriuo siekiama aiškesnio ombudsmeno vaidmens sprendžiant su blogu administravimu susijusius klausimus. Šiuo požiūriu mums kelia rūpestį tai, kad labai neapibrėžta formuluotė gali sukelti didelių aiškinimo sunkumų. Nors mūsų pasiūlymas atrodo gana formalus, teisiniu požiūriu jis daug saugesnis nei pranešime pateikta formuluotė. Džiaugiamės, kad pasiūlymui pritarė Ch. Paliadeli, ir, žinoma, tikiuosi, kad jam taip pat pritaris visas Parlamentas.

Ryszard Czarnecki, ECR frakcijos vardu. – (PL) Pone pirmininke, pone N. Diamandourosai, jūs, pone N. Diamandourosai, esate labai sumanus politikas ir žinote, kaip užsitikrinti daugelio mūsų Parlamento politinių frakcijų paramą. Galime sakyti, kad iš jūsų galėtų pasimokyti kai kurie mūsų Parlamento politikai. Tikiuosi, kad didžioji sėkmė jūsų dar laukia ir kad ji nesusijusi su naujos, lengvai prieinamos interneto svetainės sukūrimu.

Manau, kad turėtumėte daugiau dėmesio skirti bendradarbiavimui su įvairių šalių ombudsmenais, ne tik ES valstybių narių, bet taip pat Europos Tarybos valstybių narių ombudsmenais, nes kartais jie labiau atstovauja valstybei piliečių atžvilgiu, nei piliečiams valstybės atžvilgiu. Be to, manau, kad vadovėlio apie tai, kaip rašyti skundus, sudarymas visiškai neskaitins jų rašyti. Mančiau, kad mūsų institucijos turėtų būti prižiūrimos. Nors ši mintis ir turi griaujamąją atspalvį, manau, kad būtent to mums šiuo atveju reikia.

Norėčiau pabrėžti, kad skaidrumas, apie kurį kalbame, neabejotinai yra pagrindinė visiško pasitikėjimo Europos Sąjunga ir ES institucijomis sąlyga. Ch. Paliadeli gali patvirtinti, kad paskutiniu metu mūsų piliečiams trūko pasitikėjimo ES. Pagal D planą (demokratija, dialogas, diskusijos) turime piliečiams parodyti, kad Europos Sąjunga ir jos institucijos dirba skaidriai ir tarnauja piliečiams. Priešingu atveju, deja, bus dar labiau tolstama nuo demokratinių principų.

Marie-Christine Vergiat, GUE/NGL frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, ombudsmeno vaidmuo, taigi ir šio pranešimo nagrinėjimas yra svarbus Europos institucijoms. Tai vienas iš rodiklių, pagal kuriuos sprendžiame, kaip mūsų piliečiai suvokia ES institucijas.

Todėl praėjus keliems mėnesiams po Europos Parlamento rinkimų, per kuriuos mums visiems teko apgailestauti dėl menko rinkėjų aktyvumo ir didėjančio nedalyvavimo, Parlamentas šiam pranešimui teikia labai didelę reikšmę. Tai juo labiau pasakytina apie veiklą įgyvendinat jame pateiktas rekomendacijas.

355 skundai (6 % daugiau, palyginti su ankstesniais metais) – tai labai mažai. Tai labai mažai, nes Europoje gyvena 500 mln. žmonių. Argi galima tuo džiaugtis ir vertinti tai kaip mūsų piliečių pasitenkinimo ženklą. Juk žinome, kad ne.

Atsižvelgiant į šias aplinkybes taip pat reikšminga yra tai, kad didžioji dalis skundų pateikiami dėl neskaidrumo mūsų institucijose. Turint omenyje, kad rinkimų kampanija neseniai baigėsi, žinome, apie ką eina kalba. Mūsų piliečiai mažai supranta apie mūsų institucijas ir apie tai, kaip jos veikia. Jie nesuvokia Europos prasmės, ir visiškai nenuostabu, kad daugiausia skundų pateikiama dėl Komisijos, nes mūsų piliečiai Komisiją laiko Europos Sąjunga.

Vis dėlto – šiuo klausimu kalbėsiu perdėdamas, bet tik šiek tiek – buvo skiriamas didelis finansavimas informavimo priemonėms ir nuo rinkimų mums buvo sakoma, kad „turime gerinti informavimą, turime jį pagerinti taip, kad mūsų piliečiai būtų geriau informuoti“.

Reikia pripažinti, kad informavimą gerinti reikia, tačiau aš manau, kad dėl per daug gausių informavimo priemonių užgožiamas informacijos turinys. Mielai pritarėsiu pasiūlymui – kurį mums ką tik pateikė mūsų kolega socialistas – sukurti bendrą svetainę, per kurią piliečiai būtų nukreipiami ten, kur jiems pateikiama įvairi informacija.

Šis pranešimas rodo, kad mūsų institucijos veikia tinkamai, užtikrinamas geras administravimas. Tai jau buvo pasakyta. Tai – mūsų valdymo rodiklis. Todėl labai svarbu užtikrinti, kad į jame pateiktas rekomendacijas būtų atsižvelgiama ne tik todėl, kad jos nurodytos pranešime, ir ypač specialiajame pranešime, bet kad jų laikymasis taptų kasdienybe.

Pone N. Diamandourosai, labai dėkoju už darbą su mūsų piliečiais. Taip pat labai dėkoju ir jūsų kolegoms. Galite tikėtis mūsų paramos skatinant ir lengvinant jūsų veiklą.

Nikolaos Salavrakos, EFD frakcijos vardu. – (EL) Pone pirmininke, iš pradžių norėčiau pasakyti, kad pritariame išsamiems ombudsmeno ir Ch. Paliadeli pranešimams ir su tuo sveikiname. Istoriškai esame pamokyti, kad tam tikrais laikotarpiais, ypač per ekonomikos krizę, piliečiai aiškiai rodo nusivylimą politine sistema dėl teisingumo vykdymo ir juo didesnę įtaką valstybė daro ekonomikos ir socialinėje srityse, juo daugiau piliečių ir valstybės įstaigų nesutarimų.

Iš tikrųjų politinė sistema privalo – žinoma, visada, bet ypač tokiu laikotarpiu – sukurti piliečių pasitikėjimo administracija, valstybe ir sąjungomis atkūrimo priemones. Netgi pasakyčiau, kad institucijų moralės ir audito įstaigų nešališkumo didinimas yra atsvara korupcijai ir netinkamam administravimui.

Iš to, ką pasakiau, lengva suprasti, kad Europos ombudsmeno instituciją laikau labai svarbia atkuriant Europos piliečių pasitikėjimą Europos Sąjungos institucijomis ir įstaigomis, ir mes remiame bet kokias pastangas stiprinti šią instituciją, plėsti jos įgaliojimus ir gerinti jos įvaizdį visuomenėje.

Todėl paprašysiu, kad visi pasistengtumėte teikti visokeriopą pagalbą Europos ombudsmeno veiklai ir pritartumėte visiems jo veiksams, kad būtų laikomasi į piliečius orientuoto požiūrio. Sveikinu, pone N. Diamandourosai.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Pone pirmininke, jauni studentai manęs paprašė, kad per šią Europos Parlamento plenarinę sesiją praneščiau apie tai, kas šiuo metu vyksta Austrijoje ir kai kuriose Vokietijos dalyse. Dabar išpildysiu šį prašymą, tad prašau man atleisti, ombudsmene.

Per keletą savaičių Austrijoje susikūrė socialinis judėjimas, žinomas kaip *Die Uni brennt* arba Ablaze universiteto vardu. Tokio judėjimo Austrijoje ir kitose Europos vietose nebuvo dešimtis metų. Tūkstančiai studentų dalyvauja demonstracijose, jie žygiuoja gatvėmis ir užima paskaitų auditorijas. Jie reikalauja ne profesinio mokymo, o labiau akademinio išsilavinimo, jie reikalauja universitetų demokratizavimo ir visų svarbiausia – galimybės gauti išsilavinimą.

Vienas iš pagrindinių jų kritikuojamų objektų – Bolonijos procesas. Pvz., Vienos universitete yra plakatas su užrašu „Boloniją į teismą!“ (angl. „Make Bologna the process!“), kuris, mano nuomone, labai taiklus. Įprasti politikai gyvė Bolonijos procesą kaip per daugelį metų svarbiausią žingsnį, žengtą siekiant sukurti Europos aukštojo mokslo erdvę, ir mus tikino, kad ją sukūrė mes tapsime daug konkurencingesni. Galiausiai sukurta labai nelanksti sistema, – iš dalies privatizuoti universitetai, – kuri leis planuoti švietimo „produkciją“.

Vis dėlto scholastikos proceso negalima suplanuoti. Tai yra išsilavinusių žmonių tarpusavio bendravimo ir išraiškos būdas. Mokslinio pažinimo ir mokslinio kūrybiškumo taip pat negalima suplanuoti; šis judėjimas tą dar kartą parodė. Todėl mes turėtume jį paremti, nes tai – veikianti demokratija.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kaip Peticijų komiteto pirmininkė, visų komiteto narių vardu norėčiau padėkoti ombudsmenui už atliktą darbą ir tikslų parengtą pranešimą. Norėčiau padėkoti Ch. Paliadeli už puikų indėlį į mūsų komiteto veiklą ir visiems, dalyvavusiems diskusijoje, nes rodote susidomėjimą ir skirate dėmesį siekiant užtikrinti, kad būtų vykdomos šios demokratinės ir dalyvavimo priemonės ir siekiama joms sutartyse nustatytų tikslų.

Nagrinėdami 2008 m. Europos ombudsmeno pranešimą, deja, matome, kad tikslo – laikytis Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje įtvirtinto principo – iš tikrųjų dar nepasiekėme. Tai, kad teise pranešti apie negero administravimo atvejus 2008 m. pasinaudojo 3 406 piliečiai, rodo didėjantį nepasitenkinimą, atsižvelgiant į tai, kad 2007 m. jų buvo 3 211. Manau, kad šiuos skaičius reikėtų lyginti turint tam tikrų žinių ir informacijos, todėl, priešingai nei anksčiau kalbėjęs Parlamento narys, manau, kad jie rodo didelį europiečių nepasitenkinimą. Be to, šiek tiek paguodžia žinia, kad tik dalis šių skundų pripažinti priimtinais pagal Europos ombudsmeno kompetenciją, nes didelė dalis Europos ombudsmeno nenagrinėtų skundų perduota kitoms įstaigoms, tarp jų ir Peticijų komitetui, kuriam aš pirmininkauju.

Mes, kaip Europos institucijos, ir visų pirma Parlamentas, taip pat privalome, mano nuomone, prisiimti atsakomybę dėl to, kaip žmonės suvokia administravimo sąžiningumą, dėl to, kiek, žmonių manymu,

institucijos yra sąžiningos. Nepaisant to, kad sutinkame, jog Europos ombudsmeno vaidmuo yra naudingesnis, atsižvelgdami į sėkmingai išnagrinėtų atvejų skaičių, mes, kaip Parlamentas, gavęs apie 10 proc. daugiau skundų, ir komitetas, gavęs 60 proc...

(Pirmininkas priminė kalbėtojai apie jai skirtą kalbėjimo laiką)

Pone pirmininke, atsižvelgdama į tai, kad kai kam kitam suteikėte šiek tiek daugiau laiko, maniau, kad galėsiu sau leisti kalbėti šiek tiek ilgiau, nes pati taip pat esu pirmininkė, tačiau tokiomis aplinkybėmis tik norėčiau pridurti, kad šios institucijos turi pareigą imtis priemonių, kad šios demokratijos ir dalyvavimo priemonės būtų tobulinamos, nes taip pat turime Lisabonos sutartį, kuria nustatyta visuomeninės iniciatyvos teisė. Manau, kad turime tobulinti, o ne keisti šių institucijų funkcijas; jeigu iš tikrųjų siekiame sukurti žmonių Europą, privalome didinti šių priemonių, kurias suteikėme piliečiams, veiksmingumą ir našumą.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Kaip Peticijų komiteto narys, taip pat norėčiau tarti keletą žodžių. Vienu klausimu aš visiškai pritariu palankiam Europos ombudsmeno pranešimo vertinimui. Kaip komiteto narys, taip pat manau, kad jis savo darbą atliko labai gerai.

Manau, labai svarbu, kad jis stengėsi sutrumpinti atvejų nagrinėjimo laiką. Vis dėlto žinome, kad jeigu kas nors pateikia skundą, pasitikėjimo požiūriu gyvybiškai svarbu kuo greičiau jį išnagrinėti, kad skundo pateikėjas kuo greičiau gautų atsakymą. Taip pat žinome, kad didžiosios dalies skundų ombudsmenas negali nagrinėti. Šiomis aplinkybėmis artimoje ateityje daugiausia dėmesio turėsime skirti tam, kad Europos Sąjungos piliečiams būtų suteikiama kaip įmanoma daugiau informacijos apie tai, į kurią instituciją jie gali kreiptis įvairiais klausimais.

Komiteto ir ombudsmeno bendradarbiavimas buvo itin geras ir tikiuosi, kad taip bus ir netolimoje ateityje.

Marian Harkin (ALDE). – Pone pirmininke, norėčiau pasveikinti pranešėją parengus labai išsamų pranešimą ir ombudsmeną bei jo darbuotojus. Aptarnavimas gerėja kasmet. Puikiai atliktas darbas.

Vis dėlto skaitydamas pranešimą ir sutikdamas su jo turiniu negalėjau nepastebėti svarbios su kiekvienu iš mūsų susijusios dalies aiškinamojoje dalyje.

Aš, žinoma, kalbu apie dalį, kurioje ombudsmenas kritikuoja Parlamentą, nes dar 2005 m. jis atmetė prašymą suteikti informaciją apie EP nariams iš Maltos sumokėtas išmokas. Žinoma, tikroji problema buvo ta, kad jeigu tokia informacija būtų paskelbta, reikėtų atskleisti informaciją apie visas mūsų išmokas.

Mano nuomone, kalbame apie viešus pinigus ir visuomenė turi teisę žinoti, kaip jie leidžiami. Paskelbėme ūkininkams pagal BŽŪP išmokėtas sumas, tačiau vis dar neskelbiame mūsų kelionių išlaidų ir kitų išmokų. Manau, kad tai teisėtos išlaidos. Jų patiriame piliečių vardu atlikdami savo pareigas. Man skirtos išmokos personalui, biurui, kelionėms ir t. t., kad galėčiau atstovauti savo rinkėjams, yra visiškai teisėtos ir man nereikia dėl jų atsiprašyti ir jų slėpti.

Nesiūlau kelti kokio nors pavojaus savo darbuotojų privatumui, to nereikia. Tačiau labai aiškiai sakau, kad, kol neleisime laisvai susipažinti su mūsų išmokomis ir išlaidomis, piliečiai Parlamentą laikys vieta, kurioje skelbiamas skaidrumo principas, nors patys rūmai jo nesilaiko.

Žinau, kad pavieniai EP nariai gali ir skelbia savo išlaidas savo interneto svetainėse, tačiau mes, kaip Parlamentas, turime kolektyvinę atsakomybę suteikti informaciją. Galbūt atrodo, kad ginu aukštos moralės įsitikimus. Ne. Aš tik sakau, kad taip bus, ir būtų geriau, kad Parlamentas pats pasirūpintų suteikti informaciją, užuot laukęs, kol bus priverstas tai padaryti.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Pone pirmininke, kaip Peticijų komiteto narys, norėčiau pridurti keletą pastabų dėl mūsų frakcijos pateikto pakeitimo, susijusio su Ch. Paliadeli pranešimu dėl Europos ombudsmeno veiklos metinio pranešimo.

Manome, kad rezoliucijoje pateikta netinkamo administravimo apibrėžtis iš tikrųjų neišplės ir nesustiprins ombudsmeno vaidmens, bet turės visiškai priešingą poveikį. Pirma, taip yra todėl, kad pagal siūlomą apibrėžtį, kuri labai neapibrėžta ir dviprasmiška, būtų sunku nustatyti, kokiais atvejais ombudsmenas gali arba privalo imtis veiksmų, todėl ji sumenkina jo galimybes imtis veiksmų. Antra, – ir tai, galbūt, net yra svarbiau, – pagal naują apibrėžtį ombudsmenui suteikiami įgaliojimai imtis veiksmų, kuriuos kitos institucijos gali nesunkiai įvertinti kaip galimus vykdyti jų pačių nuožiūra, nes jie nėra tinkamai apibrėžti ir reglamentuoti.

Todėl manome, kad mano frakcijos, Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso, pateiktame pakeitime nurodyta netinkamo administravimo apibrėžtis yra išsamesnė ir glaustesnė ir ji būtų daug tinkamesnis pagrindas imtis aktyvių, veiksmingų veiksmų; ją taip pat daug lengviau suprastų institucijos ir piliečiai.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Pone pirmininke, ombudsmene, ponios ir ponai, labai vertinu Europos viešojo teisių gynėjo veiklą, tačiau turiu pripažinti, kad išvelgiu tris dideles šios tarnybos veiklos problemas. Pirmą problemą susijusi su informacija. ES plačioji visuomenė iš tikrųjų nežino, kad Europos ombudsmenas egzistuoja, nekalbant apie galimybę atspėti, ką jis veikia ir į kokiais problemomis galima atkreipti jo dėmesį. Aplinkybės gana aiškios. Beveik 90 proc. mano tėvynainių iš Čekijos pateiktų skundų nepriklausė Europos ombudsmeno kompetencijai. Kitų valstybių atžvilgiu padėtis tokia pati. Todėl Europos Parlamentas siūlo vykdyti plataus masto informacijos kampaniją. Tačiau nesu tikras, ar tą ligą mėginame išgydyti.

Antra problema – išlaidos. Kiekvienos viešos institucijos išlaikymas kainuoja. Sulig kiekvienos institucijos sukūrimu daugėja biurokratijos, su kuria susiduria piliečiai ir turi rasti būdų jai įveikti. Todėl būtina išnagrinėti, ar investuoti mokesčių mokėtojų pinigai davė lauktų rezultatų. Pernai iš beveik 800 atvejų iš visos Europos, kurie priklausė Europos ombudsmeno kompetencijai, mano tėvynainiai pateikė Europos viešajam teisių gynėjui 66 skundus. Šias problemas nagrinėjo 70 pareigūnų, kurių išlaikymas mokesčių mokėtojams atsiėjo 9 mln. EUR. Taigi kiekvienas nagrinėtas atvejis kainavo daugiau kaip 10 000 EUR.

Trečia problema – subsidarumas. Kaip buvęs meras, buvau gana sujaudintas, perskaitęs, kad vienas iš nedaugelio ombudsmeno nagrinėtų atvejų susijęs su nedidelio Brzeclavo rajono teritorijos planavimo dokumentu dėl didelės spartos komunikacijų. Manau, kad tokie skundai nagrinėjami visiškai bereikalingai, nes vietinės reikšmės problemos pirmiausia turėtų būti sprendžiamos vietos lygmeniu, o ne čia, Briuselyje arba Strasbūre. Ponios ir ponai, jeigu vadovaučiau šiai institucijai, užtikrinčiau, kad ji veiktų protingai, kad jos veiklos sąnaudos būtų kaip įmanoma mažesnės ir ypač kad joje nebūtų piktnaudžiavimo ir dirbtinai nebūtų didinami jos įgaliojimai ir biurokratija. Šioje srityje ombudsmenui linkiu didelės sėkmės.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, Ch. Paliadeli pranešimui pritariu ir už jį balsuosiu ir norėčiau pasveikinti N. Diamandourosą su jo atliktu darbu. Norėčiau pabrėžti, kad daug Europos piliečių dažnai susiduria su tuo, ką eufemistiškai vadiname netinkamu administravimu, dėl kurio pažeidžiamos jų teisės. Manau, kad biurokratija ar neapdairumas nėra negero administravimo priežastys, dažnai jo priežastis – neteisinga arba bloga Europos Sąjungos institucijų vykdoma politika. Todėl kreipdamiesi į Europos ombudsmeną Europos piliečiai gali užsitikrinti, kad jų teisės būtų gerbiamos.

Todėl svarbu, kad Europos Parlamentas, vienintelė tiesiogiai renkama ir vienintelė atstovaujamoji Europos Sąjungos institucija, politiškai remtų Europos ombudsmeno veiklą, kad, jeigu įmanoma, tokių atvejų būtų mažiau. Norėčiau pastebėti, jog iš pranešimo ir specifinės dabartinio Europos ombudsmeno veiklos aišku, kad su tokia Europos Parlamento parama Europos ombudsmeno institucija savo darbą būsime laikotarpiu galės atlikti dar veiksmingiau.

Pabaigai, manau, kad reikėtų dėti pastangas, kad Europos piliečiams būtų suteikta daugiau informacijos apie Europos ombudsmeno vaidmenį ir įgaliojimus, kad jie galėtų į jį nedelsdami kreiptis, kai pažeidžiamos jų pagrindinės teisės.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Pone pirmininke, kalbą norėčiau pradėti Ch. Paliadeli skirtais sveikinimo žodžiais – ir tai pelnyta – parengus pranešimą, kurį ji iš pradžių pristatė Peticijų komitete, o dabar čia per plenarinę sesiją.

Taip pat norėčiau pritarti labai protingiems komentarams, išsakytiems Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijoje mano kolegų, P. Gruny ir E. Mazzoni, tačiau, pone pirmininke, norėčiau pridurti, kad ombudsmeno vaidmuo demokratinėje institucijoje yra esminis. Prie šios išvados priėjome Peticijų komitete po daugybės N. Diamandouroso apsilankymų, kai jis pristatė tokius savo metinius pranešimus, kaip kad šiandien šiuose rūmuose nagrinėjamas pranešimas, arba kitus pranešimus pagal jo kompetenciją.

Ponios ir ponai, nenoriu jums pažerti skaičių. Vis dėlto, nors pažanga tobulinant ombudsmeno vaidmenį padaryta, neabejoju, kad jeigu atliktume Europos piliečių apklausą ombudsmeno vaidmens, jo darbo ir veiklos klausimais, deja, sužinotume, kad, piliečių manymu, jis labai nuo jų atitolęs ir dažnai jie net nežino, kad toks yra. Galbūt taip yra todėl, kad, kaip jis pats mums čia priminė, ombudsmeno sprendimai nėra privalomi, arba galbūt todėl, kad jo veikla valstybės narėse yra labai ribota, kaip šiuose rūmuose nurodė N. Diamandourosas.

Vis dėlto jeigu norime, kad piliečių aptarnavimas būtų užtikrinamas, ši institucija – Europos Parlamentas – ir Peticijų komitetas turi stengtis, kad ombudsmeno veikla būtų stiprinama ir skatinama. Nors, kaip minėta, peticijų pateikiama neabejotinai daug, ypač dėl neskaidrumo, esu tikras, kad tinkamas informacijos suteikimas – pvz., nauja dabar veikianti interneto svetainė, kuria aš džiaugiuosi – svariau prisidėti – ir į šį aspektą norėčiau ypač atkreipti dėmesį – siekiant tikslo, kuriam, manau, pritars visi – kad visi Europos Sąjungos piliečiai žinotų apie ombudsmeną ir galėtų į jį kreiptis. Todėl ombudsmenui linkiu visokeriopos sėkmės, nes jo sėkmė bus visų Europos piliečių sėkmė.

Alan Kelly (S&D). – Pone pirmininke, kalbą norėčiau pradėti pasveikindamas Ch. Paliadeli parengus puikų pranešimą. Visi mes, esantys šiuose rūmuose, dalyvaujame procese, kurį galime vadinti „piliečių pasitikėjimo stiprinimas“. Vis dėlto labai svarbu, kad mūsų Europos institucijas kurtume remdamiesi pačių piliečių vizija ir idėjomis ir tuo, kokia, jų manymu, turėtų būti demokratija.

Ombudsmeno tarnybos veikla dar niekada nebuvo tokia svarbi ir tarnybos darbas yra pagirtinas. Vis dėlto turime pripažinti, kad neskaidrumas ir piliečių nuomonė šiuo klausimu, ypač dėl Komisijos, vis dar tebėra pagrindinė problema. Džiaugiuosi naujos interneto svetainės sukūrimu, tačiau nemanau, kad taip šis klausimas bus galutinai išspręstas.

Vis dėlto daugiau kaip trečdalis su Europos institucijomis susijusių skundų pateikiami dėl neskaidrumo. Kad būtų įvykdyti pažadai, rengiant Lisabonos sutartį duoti Airijos žmonėms, o iš tikrųjų – visiems Europos piliečiams, reikės, kad visos Europos institucijos taptų skaidresnės ir būtų vertinamos kaip dirbančios skaidriai.

Šis pranešimas yra vienas žingsnis laipsniškai siekiant tikslo, tačiau reikia nuderbti daugiau darbų, ypač susijusių su bendradarbiavimu su nacionalinėmis ombudsmenų tarnybomis ir šio Parlamento darbo metodu.

PIRMININKAVO: S. LAMBRINIDIS

Pirmininko pavaduotojas

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Aš taip pat norėčiau padėkoti Europos ombudsmenui už jo atliktą darbą. Jeigu dabar būčiau padėkojęs graikų kalba, šiuose rūmuose esantieji pamanytų, kad Graikijos lobistai pradėjo bendradarbiauti su ombudsmenu, pranešėja ir kalbėtojai.

Vis dėlto būtent siekiant pasitikėjimo ir skaidrumo būtų gerai, jeigu sutelktume dėmesį į tai, kad pritartume pranešimui dėl ombudsmeno veiklos labai greitai, netgi iki prasidedant ombudsmeno rinkimų kampanijai. Pone ombudsmene, neatsižvelgiant į tai, kas tęs šį darbą, tikiuosi, iš tikrųjų visi tikimės, kad informacinio pobūdžio vizito ombudsmenas atvyks ne tik į du, o į daugiau Europos regionų, kas galbūt padės sumažinti šių procentų skaičius. Visi norime skaidrinti savo veiklą, taip pat, žinoma, ir Parlamento veiklą.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Pone pirmininke, pone N. Diamandourosai, kaip ir ankstesniais metais, ombudsmenas pateikė labai objektyvų pranešimą apie savo veiklą, iš kurio matyti jo užduoties svarba Europos Sąjungos piliečiams.

2008 m. pranešimo naujovė – su Europos investicijų banku susijusi ombudsmeno veikla. EIB – tai svarbiausia paskolas investicijoms ES ir šalyse kandidatėse teikianti institucija ES. Nepaisant to, kad ES institucinėje sistemoje EIB suteikta didelė autonomija, jis turi laikytis gero administravimo principų. Todėl nudžiugau, sužinojęs apie 2008 m. ombudsmeno ir Europos investicijų banko pradėtą dialogą ir apie susitarimo dėl gero administravimo principų laikymosi pasirašymą. Pagal šį susitarimą EIB įsipareigojo parengti skundų nagrinėjimo vidaus procedūrą, kurios iki šiol neturėjo. Taip pat džiaugiuosi, kad bankas įsipareigojo taikyti tuos pačius gero administravimo reikalavimus kiekvienam, kas prašo suteikti paskolą, neatsižvelgiant į ES pilietybės veiksnį. Tikiuosi, kad Europos Parlamentas bus informuojamas apie tokio ombudsmeno ir EIB bendradarbiavimo plėtojimą. Dar kartą jus sveikinu parengus šį pranešimą.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Europos ombudsmenas atliko puikų darbą. Tokie pat buvo ir Peticijų komiteto atsiliepimai ir aš pritariu tam, kad jis būtų perrinktas. Viena iš mano pritarimo priežasčių yra tai, kad jis pademonstravo atvirumą tokiu jautriu klausimu kaip tautinės mažumos. Šiuo klausimu norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad Europos Sąjungos ir tautinių mažumų santykis yra visiškai neaiškus.

Galiausiai tautinės mažumos minimos Lisabonos sutartyje, 100 000 psl. apimties Bendrijos *acquis*. Vis dėlto pozicija tautinių mažumų atžvilgiu yra neaiški, nes, pvz., žalingo kalbos įstatymo Slovakijoje priimtinumas rodo, kad tautinių mažumų klausimai nepriklauso Bendrijos kompetencijai. Kita vertus, naujos valstybės narės, įstojusios į ES, privalo pasirašyti ir ratifikuoti Europos regioninių arba mažumų kalbų chartiją ir Tautinių mažumų apsaugos pagrindų konvenciją, kuriose aptariami tautinių mažumų klausimai. Šiuo

požiūriu laikomasi dvejopos nuomonės, taigi Europos Sąjunga tampa dvideide. Reikia aiškumo, nes 15 proc. Europos piliečių yra čiabuvių arba imigrantų tautinės mažumos, tarp jų ir 12 mln. romų.

Europoje tai itin didelė ir rimta problema. Būtų idealu, jeigu savo veikloje ateityje – ir tikiuosi, kad jis tęs šį darbą – ombudsmenas skirtų daug dėmesio šiam klausimui.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, turiu keturias pastabas dėl šio pranešimo.

Pirmoji yra ta, kad ombudsmenas yra būtina demokratinės Europos Sąjungos įstaiga, ir svarbiausia, kad tai piliečiams artima įstaiga.

Antra, įveikę pradinį sunkumą Peticijų komitetas ir ombudsmenas bendradarbiavo puikiai.

Trečia, Peticijų komitetas kartu su ombudsmenu yra pagrindinė vieta, kur, galima sakyti, vertinama, ar Europa piliečiams yra draugiška.

Ketvirta, kaip Peticijų komiteto narys, tikiuosi, kad toliau vyks labai svarbus dialogas su Europos Sąjungos piliečiais, ypač dabar, išgaliojus naujajai Sutarčiai. Europos Sąjunga pasirengusi padėti piliečiams, o ne priešingai, ir turime visi dėti pastangas užtikrinant, kad taip ir būtų, ir kad ši pagalba būtų didesnė.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau pasveikinti Europos ombudsmeną 2008 m. užbaigus rekordškai daug tyrimų. Esu tikras, kad naujas jo statusas, sustiprinamas ombudsmeno ir piliečių tarpusavio pasitikėjimą, leis jam dirbti dar veiksmingiau ir greitai atsilipti į piliečių skundus.

Ombudsmenas turėtų teikti pirmenybę tam, kad būtų užkirstas kelias netinkamam administravimui. Apgailestauju, tačiau turiu pasakyti, kad šiuo klausimu labai nedaug pasistūmėjome į priekį. Vis dėlto tikiuosi, kad išgaliojus Pagrindinių teisių chartijai ir Lisabonos sutarčiai tam bus skiriama daugiau dėmesio.

Antras uždavinys – toliau skatinti skaidrumą Europos institucijose. Trečias uždavinys – ateityje rengti informacijos kampanijas siekiant užtikrinti, kad mūsų piliečiai puikiai žinotų savo teises.

Galiausiai Europos ombudsmenų tinklas – tai svarbi įvairių šalių tarpusavio bendradarbiavimo ir pasikeitimo gerą patirtimi platforma. Bulgarija aktyviai dalyvauja šiame tinkle. Ši institucija ne tik įgijo reikiamos patirties, bet taip pat pastaraisiais metais padidėjo jos įtaka.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Pone pirmininke, norėčiau padėkoti ombudsmenui N. Diamandourosui, visų pirma tvirtai parėmusiam Parlamento pastangas skatinti ir didinti sprendimų priėmimo skaidrumą ir, kaip žinome, ponios ir ponai, šį darbą reikia tęsti. Tai kelia tam tikrų sunkumų. Komisijos narė M. Wallström paminėjo geros administracinės praktikos kodeksus, taigi norėčiau jos ir N. Diamandouroso paklausti, ar naujai Komisijai dar ne laikas pradėti darbą, kad pateiktų teisės akto, kuris būtų taikomas visoms institucijoms ir kuriuo visos jos būtų įpareigosotos laikytis gero valdymo principų, pasiūlymą. Kiek man žinoma, visose valstybėse narėse tokie teisės aktai galioja.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pone pirmininke, kaip Peticijų komiteto narei, man svarbu, kad galėčiau geriau nei iki šiol atstovauti piliečių interesams. Norėčiau, kad didesnė visuomenės dalis žinotų apie galimybę išsakyti savo problemas Parlamente. To juo labiau norėčiau atsižvelgiant į Lisabonos sutarties įsigaliojimą. Šiaip ar taip linkiu jums, ombudsmene, dar didesnės sėkmės ateityje.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pone pirmininke, dėkoju Ch. Paliadeli už pranešimą. Europos ombudsmeno vaidmuo išties labai svarbus, ypač dabar, kai Lisabonos sutarties pagrindu bandome sukurti piliečiams draugiškesnę Europą. Europos ombudsmeno vaidmuo labai svarbus ir lemiamas. Manau, kad N. Diamandouroso veikla buvo veiksminga ir darni ir kad jis dirbo skatindamas skaidrumą ir sprenddamas su jo trūkumu susijusias problemas. Be to, jis siekė apsaugoti veiksmingas skundų pateikimo priemonės Europos Sąjungoje ir pačiose valstybėse narėse.

Apskritai, šis požiūris rodo bendrą Europos institucijų orientavimąsi į piliečių aptarnavimą ir dėl šio viso proceso ir pastangų, kurių mes ir toliau turime dėti, piliečiai, žinoma, labiau pasitiki mumis visais, visomis Europos Sąjungos institucijomis.

Manau, kad – tuo ir baigsiu kalbą – N. Diamandourosas sėkmingai atliko savo darbą ir kad šiandienos diskusija ir pateiktas pranešimas yra labai tinkamas pagrindas išrinkti naują Europos ombudsmeną naujai kadencijai.

Nikiforos Diamandouros, Europos ombudsmenas. – Pone pirmininke, norėčiau pradėti labai padėkodamas visiems Parlamento nariams, kurie išsakė labai konstruktyvių ir teigiamų pastabų dėl ombudsmeno veiklos.

Labai tai vertinu. Taip pat dėkoju tiems, kas konstruktyviai kritikavo ombudsmeno veiklą. Kaip tik to čia ir siekiu – pasimokyti išklaudydamas jūsų pasiūlymų ir kritiką, kad galėčiau tęsti ombudsmeno veiklą ir ateityje geriau tarnauti piliečiams.

Trumpai norėčiau pasakyti, kad, mano supratimu, pagrindinės jūsų išsakytos problemos susijusios su didesnio skaidrumo poreikiu, ir jeigu būsiu perrinktas, iš tikrųjų bandysiu dar labiau skatinti skaidrumą ir gerą administravimą, už kurios jaučiuosi labiausiai atsakingas Europos Sąjungoje.

Lisabonos sutartimi suteikiama įvairių naujų galimybių, taigi, žinoma, ketinu kaip įmanoma labiau išnaudoti visas Sutartrimi man suteiktas galimybes, kad geriau tarnaučiau piliečiams, visada bendradarbiaučiau su Parlamento Peticijų komitetu ir šia didinga įstaiga.

Vis dėlto taip pat norėčiau trumpai padėkoti Komisijos narei M. Wallström už jos darbą, pastabas ir šiltus palaikymo žodžius ir pakartoti bei patvirtinti, kad atsižvelgiant į tai, jog Komisijoje dirba 66 proc. visos Europos Sąjungos tarnautojų, neišvengiamai daugiausia skundų bus pateikiama dėl Komisijos. Būtent taip ir yra.

Norėčiau atsakyti į V. Boštinaru ir R. Czarneckio nurodytus klausimus dėl glaudesnio bendradarbiavimo su nacionaliniais ombudsmenais, visų pirma su ES nepriklausančių valstybių ombudsmenais. Šiuo požiūriu pabrėžtini du aspektai. Žinoma, palaikiau ryšius su visais šalių kandidačių, kurios nepriklauso ES, ombudsmenais. Be to, glaudžiai bendradarbiauju su Europos Tarybos žmogaus teisių komisaru, kuris Europos Tarybos buvo paskirtas kaip asmuo ryšiams su visais Europos Tarybos šalių ombudsmenais.

Manau, kad jeigu peržengčiau šią ribą, užmegžčiau bendravimą tarptautinių santykių srityje, kuris išskirtinai priklauso Komisijos kompetencijai, taigi šioje srityje bandžiau siekti pusiausvyros. Vis dėlto esu tvirtai įsitikinęs, kad reikalingas glaudesnis bendradarbiavimas visose srityse, ir bandau to siekti.

Dėl atvejų nagrinėjimo trukmės, apie kurią kalbėjo K. Göncz, norėčiau tik pasakyti, kad iki šiol mums pavyko šią trukmę labai sutrumpinti ir vidutiniškai daugiau kaip 50 proc. – apytiksliai 55 proc. – visų atvejų išnagrinėjami trumpiau nei per metus arba apytiksliai dvylika mėnesių. Jeigu atsižvelgsime į tai, kad turime dirbti 23 kalbomis ir dėl to atliekama daug vertimų, manau, kad nagrinėjimas netrunka nepagrįstai ilgai. Pateikiu jums vidutinę trukmę, nes nesudėtingi atvejai paprastai išnagrinėjami per tris arba keturis mėnesius; tiesiog norėjau paaiškinti šį aspektą.

Nors jos nėra, norėčiau padėkoti ir pasidžiaugti, kad M. Harkin pritarė mano nuomonei dėl didesnio skaidrumo net ir galbūt sudėtingais atvejais, jeigu galėčiau juos taip pavadinti.

Atsakydamas į O. Vlasáko pastabas dėl ombudsmeno pasakysiu, kad šias pastabas vertinu labai rimtai. Tačiau norėčiau pabrėžti, kad nereikėtų ombudsmeno vertinti tik pagal jo išnagrinėtų skundų arba atliktų tyrimų skaičių. Be skundų, kasmet nagrinėjame daugiau kaip 11 000 prašymų suteikti informaciją. Nuolat daug lankausi valstybėse narėse. Per savo kadenciją po visą Europos Sąjungą keliavau daugiau kaip 350 kartų, taip pat susitikau su įvairiais rinkėjais ir kalbėjausi daugybe temų.

Taigi tarnaudamas piliečiams ombudsmenas naudojasi kur kas platesnėmis galimybėmis nei tik nagrinėjamų skundų skaičiumi ir norėčiau, kad ši didi institucija į tai atsižvelgtų. Esu tikras, kad daugelis jūsų tą iš tikrųjų žinote, tačiau tenorėjau tai paaiškinti.

Galiausiai turint omenyje, kad tai paskutinis kartais, kai dabartinės kadencijos laikotarpiu kreipiuosi į šią instituciją, kaip ombudsmenas, norėčiau nuoširdžiai padėkoti visiems vertėjams žodžiu už jų darbą man per pastaruosius penkerius metus.

Chrysoula Paliadeli, pranešėja. – (EL) Pone pirmininke, labai dėkoju šiame posėdyje dalyvaujantiems EP nariams už jų konstruktyvias pastabas ir gerus atsiliepimus dėl mano pranešimo.

Peticijų komitetui ir man asmeniškai suteikta didelė garbė rengti pranešimą dėl vienos iš svarbiausių Europos Sąjungos institucijų, Europos ombudsmeno, metinio pranešimo ir mes priėjome prie išvados, kad Nikiforoso Diamandourosio veikla 2008 m. buvo naudinga institucijai ir deramam, atsakingam ir veiksmingam iš jos kylančių įsipareigojimų vykdymui.

Nešališkai ir objektyviai vertindamas tvirtas institucijas ir biurokratinį požiūrį Europos ombudsmenas sustiprino savo autoritetą ne tik todėl, kad padėjo Europos piliečiams administracijos aplaidumo arba neveiksmingumo atvejais, bet daugiausia todėl, kad jis stiprino jų pasitikėjimą Europos Sąjunga ir jos institucijomis.

Manome, kad 2008 m. ombudsmenas sustiprino instituciją laikydamasis teisės normų ir gerai išmanydamas visuomeninius klausimus, taip nustatydamas griežtus standartus ateičiai. Tikimės, kad Europos ombudsmeno vykdoma šios institucijos įsipareigojimų vykdymo ir teisių priežiūra ateityje dar veiksmingiau skatins Europos Sąjungos institucijas laikytis gero administravimo principų ir skatins dar didesnę jos institucijų draugiškumą piliečiams. Manome, kad tai pateisins ne tik Europos ombudsmeno instituciją ir, netiesiogiai, ombudsmeno institucijas valstybėse narėse, bet taip pat svaresnę jį kontroliuojančio ir renkančio Europos Parlamento vaidmenį.

Pirmininkas. – Diskusija baigta.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Petru Constantin Luhan (PPE), raštu. – (RO) Europos ombudsmeno pranešimas dėl 2008 m. veiklos yra labai subalansuotas ir išsamus. Norėčiau pasinaudoti šia galimybe pasveikinti Nikiforosą Diamandourasą ir jo kolegas su jų atliktu darbu.

Pirmiausia atkreipiame dėmesį į tai, kad, palyginti su 2007 m., 2008 m. padaugėjo ombudsmeno užregistruotų skundų – atitinkamai 3 211 ir 3 406 skundai. Šią aplinkybę galima vertinti palankiai, jeigu vertinsime demokratine teise gauti informaciją besinaudojančius Europos piliečius, tačiau taip pat galima ją vertinti neigiamai, jeigu nagrinėsime skundų turinį.

Dažniausi 2008 m. pradėtuose tyrimuose nurodomi netinkamo administravimo atvejai – neskaidrumas, įskaitant atsisakymą suteikti informaciją, ir piktnaudžiavimas įgaliojimais. Mano nuomone, didelį nerimą kelia tai, kad 36 proc. tyrimų pradėti remiantis skundu dėl Europos institucijų neskaidrumo, nes Europos administracija yra pagrindinis piliečių pasitikėjimo stiprinimo veiksnys vykdamas Europos projektą. Taip pat manau, kad turime padaryti viską, ką galime, kad būtų padidintas mūsų institucijų sprendimų priėmimo ir administravimo skaidrumas.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) ES – Tai painiava ne tik kalbant apie jos teikiamą paramą, bet taip pat jos kompetenciją, sprendimo priėmimo procesą ir net jos pateikimą internete. Trumpai tariant, vidutiniam piliečiui ES tebėra neįmenama mįslė. Tai problema, kuri galėjo būti išspręsta Lisabonos sutartimi. Ją galėjo būti užtikrintas didesnis skaidrumas, galėjo būti užtikrinta, kad įvairia, federacine ir subsidarumo principu grindžiama vidaus struktūra pasižyminti, tačiau išoriškai suvienyta ir stipri, kad galėtų ginti europinius interesus, Europa būtų sudaryta iš lygiateisės partnerystės santykiais grindžiamų kultūrinių tautų ir istorinių tautinių valstybių. Nors, atrodo, skaidrumui skiriama šiek tiek dėmesio, vis dėlto Taryba sprendimus priima ir Komisijos pirmininkai skiriami už uždarų durų. Bendram informacijos pateikimui internete turi būti nuolat naudojamos ES darbo kalbos – vokiečių, anglų ir prancūzų kalbos, kuriomis galima kreiptis į didžiąją dalį ES piliečių. Būtų gerai, jeigu dabar Tarybai pirmininkaujanti valstybė į tai atkreiptų dėmesį. ES ombudsmeno institucijos įsteigimas ir jos veikla yra žingsnis teisinga linkme, tačiau jeigu norime sumažinti ES ir piliečių atskirtį, reikia dėti daugiau pastangų. Svarbiausias žingsnis – naujų galimybių atveriančiais klausimais rengti referendumus ir privalomai atsižvelgti į šių referendumų rezultatus. E. Benešo potvarkiai, žinoma, negali pateisinti neteisybės. Net ombudsmenas mažai tegali padėti antrarūšiams piliečiams.

Krisztina Morvai (NI), raštu. – (HU) Europos ombudsmeno pranešime neaptariama patirtis, su kuria Vengrijoje susidūriau kaip žmogaus teisių srityje dirbanti teisininkė. Jame neminima, kad 2006 m. rudenį Vyriausybės nurodymu policija sužeidė, įkalino ir iškėlė fiktyvias baudžiamąsias bylas keliems šimtams taikių pėsčiųjų ir demonstracijos dalyvių, mininčių ypatingą įvykį. ES nieko nedarė. Jame taip pat neužsimenama apie tai, kad nuo to laiko policija reguliariai ir neteisėtai tikrina demonstracijų, kuriomis siekiama pokyčių, dalyvių dokumentus bei juos filmuoja, neteisėtai jiems trukdo ir dažnai savavališkai juos areštuoja.

Taip pat „dėka“ siaubingo Europos Sąjungos pasyvumo šešiolika opozicijos aktyvistų buvo ne vieną mėnesį kalinami įtarus juos „terorizmo aktu“. Jų „didžiausias nusikaltimas“ yra tai, kad jie organizavo judėjimą, kad būtų atskleista Vyriausybės korupcija. Jų namuose atliekant kratas ir konfiskuojant jų turtą naudoti metodai ir nuolatiniai akivaizdūs jų, kaip kalinių, teisių pažeidimai akivaizdžiai prieštarauja Europos žmogaus teisių normoms.

Pvz., netikėtas, bauginančias namų kratas atliko didelės kaukėtų pareigūnų pajėgos nedalyvaujant jokiam įgaliojimus turinčiam patikėtiniui ir kitaip nesiėmus jokių garantijų. Kompiuteriai buvo konfiskuoti visiškai nepaisant teisės reikalavimų ir ekspertams nenustačius, kokia informacija juose buvo saugoma, taip sudarant sąlygas valdžios institucijoms suklastoti įrodymus ir taip dar kartą suvesti sąskaitas su politiniais priešininkais. Tikimės, kad ES galiausiai imsis veiksmų.

Siiri Oviir (ALDE), raštu. – (ET) Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje nustatyta, kad „kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Europos Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanomai trumpesnę laiką“. Susipažinę su ombudsmeno pranešimu dėl 2008 m. veiklos šiandien, deja, vis dar turime pripažinti, kad dažniausiai skunduose minimas negero administravimo ES institucijose atvejis – neskaidrumas (36 proc. visų tyrimų).

Man iš tikrųjų kelia rūpestį tai, kad nepaisant to, jog 2001 m. Europos Parlamentas savo rezoliucija patvirtino ombudsmeno Gero administravimo elgesio kodeksą, kitos Europos Sąjungos institucijos ne visiškai įvykdė Parlamento reikalavimus.

Visiškai pritariu pranešėjos pasiūlymams, kad nuo šiol negeras administravimas būtų suprantamas plačiau, kad apimtų ne tik neteisėtus administracinio pobūdžio aktus ir privalomų normų ir principų pažeidimus, bet taip pat atvejus, kai institucijos dirba aplaidžiai, neskaidriai arba pažeidžia kitus gero administravimo principus. Aš pati asmeniškai prašau ES institucijų ir būsimą ombudsmeno padidinti ES vertinimo procesų ir administracinių struktūrų skaidrumą parengiant kodeksą, kuris būtų taikomas veiksmingai, kad ES sumažėtų negero administravimo atvejų.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), raštu. – (PL) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau padėkoti pranešėjai Ch. Paliadeli už labai išsamų ir aiškų pranešimą ir ombudsmenui bei jo darbuotojams už jų nenuilstamas pastangas kovojant su netinkamu administravimu ir gerinant Europos Sąjungos administravimo standartus. Europos ombudsmeno vaidmuo svarbus, jis veikia pagal principą „sprendimai priimami kuo atviriau ir kuo arčiau piliečių“. Džiaugiuosi skaitydamas pranešimą, iš kurio matyti, kad ombudsmenas ir toliau vykdo savo įgaliojimus aktyviai ir darniai, nagrinėdamas skundus ir palaikydamas konstruktyvius ryšius su Europos institucijomis. Vis dėlto, rūpestį man kelia tai, kad, palyginti su 2007 m., skundų padaugėjo. Laimei, jų padaugėjo tik 6 proc., tačiau padidėjimas vertintinas kaip įspėjimas mūsų institucijoms. Administracija turėtų padaryti išvadas ir ateityje vengti klaidų ir netinkamų veiksmų įvykdydama pranešime pateiktas rekomendacijas. Pritariu pranešėjos prašymui, kad Europos institucijos ir įstaigos laikytųsi Europos gero administravimo elgesio kodekso nuostatų. Praėjo aštuoneri metai nuo tada, kai Europos Parlamentas priėmė kodeksą patvirtinančią rezoliuciją. Tai labai ilgas laikotarpis. Kodekso pritaikymas padės siekti glaudesnio bendradarbiavimo ir tarpusavio sąveikos, kad būtų veiksmingiau tenkinami mūsų piliečių poreikiai.

6. Pereinamojo laikotarpio biudžeto reikalų procedūros gairės, skirtos atsižvelgti į Lisabonos sutarties įsigaliojimą (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Biudžeto komiteto vardu pateiktas A. Lamassoure pranešimas (A7-0045/2009) dėl pereinamojo laikotarpio biudžeto reikalų procedūros gairių, skirtų atsižvelgti į Lisabonos sutarties įsigaliojimą [2009/2168(INI)].

Alain Lamassoure, pranešėjas. – (FR) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau pasinaudoti galimybe padėkoti pirmininkui J. M. Barroso ir Komisijos nariui A. Šemetai už tai, kad jie nusprendė atidėti Komisijos pasiūlymų dėl būsimos biudžeto politikos ir dėl finansinės perspektyvos atnaujinimo paskelbimą iki kito pusmečio.

Žinoma, Europos Vadovų Taryba ir Parlamentas susitarė, kad atnaujinimai bus atlikti 2008–2009 m., tačiau tai buvo prieš ketverius metus, vaizdžiai tariant, prieš visą amžinybę. Per tą laiką parengta Lisabonos sutartis, įvyko pirmasis referendumas Airijoje, kilo finansų krizė, buvo atidėtas naujos Sutarties įsigaliojimas ir t. t.

Taigi išmintingiau būtų Komisiją įpareigoti po kelių mėnesių kartu pateikti savo politinę programą ir jos finansinius pagrindus.

Kita vertus, atsižvelgiant į tai, kad Lisabonos sutartis turėtų įsigalioti gruodžio 1 d., turime nedelsdami priimti pereinamąsias priemones, kurių reikia, kad biudžeto srityje nuo vienos Sutarties taikymo pereitume prie kitos Sutarties taikymo.

ES pirmininkaujanti Švedija pasiūlė pasinaudoti lapkričio 18 d. Taikinimo komitetu kaip galimybe trims institucijoms pasiekti politinį susitarimą šiuo klausimu. Taigi Parlamentui dabar reikia nuspręsti dėl įgaliojimų derėtis suteikimo jo delegacijai Taikinimo komitete.

Kaip įmanoma greičiau reikia išspręsti keturis klausimus; nei vienas iš jų neturėtų sukelti rimtų politinio pobūdžio problemų.

Pirma, pervedimo procedūra: panaikinus išlaidų skirstymą į privalomąsias ir neprivalomąsias reikia nustatyti bendrą procedūrą, nustatančią abiem biudžeto valdymo institucijoms vienodas teises, tačiau neatimti iš Europos Komisijos būtinybės elgtis lanksčiai valdant biudžetą.

Antra, papildomi biudžetai: nuo 2010 m. pradžios bus reikalingas pirmas papildomas biudžetas, kad visoms susijusioms institucijoms būtų suteikta finansinių lėšų naujiems Lisabonos sutartyje numatytiems įgaliojimams vykdyti. Todėl būtina supaprastinta procedūra, parengta remiantis nauja Sutartyje nustatyta pagrindinio biudžeto procedūra.

Trečia, trijų institucijų parengiamųjų susitikimų tvarkaraštis arba, kaip mes vadiname, praktinis tvarkaraštis: šiuo klausimu mums visiškai nebūtina keisti savo ankstesnės elgsenos.

Galiausiai ketvirta, naudojimasis laikinos vienos dvyliktosios dalies sistema mažai tikėtina, tačiau įmanomu atveju, jeigu nepavyktų pasiekti susitarimo dėl 2010 m. biudžeto: manome, kad šiuo klausimu Lisabonos sutarties nuostatos pakankamai aiškios ir papildomų priemonių neprireiks.

Jūsų Biudžeto komitetas pritarė šiems pasiūlymams labai didele balsų dauguma. Raginu Parlamentą pasielgti taip pat, kad galėtume baigti derybas su Taryba ir Komisija iki nustatyto termino.

Algirdas Šemeta, Komisijos narys. – Pone pirmininke, norėčiau padėkoti A. Lamassoure už pranešimą.

Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai taisyklės biudžeto srityje iš dalies pasikeis – Europos Parlamentas ir Taryba bus lygiateisiai bendro sprendimo procedūros dalyviai visų išlaidų atžvilgiu. Tai nauja teisinė sistema, kurią institucijos tarpusavyje turės nuodugnai apsvarstyti.

Turint omenyje, kad turime bendrą atsakomybę užtikrinti, kad biudžeto procesai ir operacijos būtų atliekami nepertraukiamai ir sklandžiai, pritariu pranešėjo nuomonei, kad nedelsdami turime susitarti dėl gairių pereinamojo laikotarpio. Šios pereinamojo laikotarpio taisyklės yra labiau techninio pobūdžio ir jos galios tik iki naujos teisinės sistemos įsigaliojimo.

Pranešime pranešėjas teisingai nurodė diskutuotinas problemas. Reikės naujų taisyklių pervedimams atlikti ir naujų taisyklių biudžetų priėmimo taisyklių. Reikės tvarkaraščio, kuris suteiks galimybę visiems dalyviams įsitraukti vienodai. Taip pat turime susitarti dėl aiškių bendradarbiavimo principų ir, esant būtinybei, reikės tam tikrų taisyklių dėl laikinos vienos dvyliktosios dalies sistemos.

Dabar galiu patvirtinti, kad esu pasirengęs teikti reikiamus pasiūlymus, kad būtų pasiektas darnus susitarimas. Siūlau pradėti diskutuoti šiais klausimais šios popietės trišaliame susitikime. Tikiuosi, trys institucijos ras būdų pasiekti susitarimą per lapkričio mėnesio taikinimo procedūrą.

Salvador Garriga Polledo, PPE frakcijos vardu. – (ES) Pone pirmininke, Lisabonos sutartis įneš daug pokyčių, tačiau tik nedaugelis jų bus tokie dideli kaip biudžeto procedūros pakeitimai.

Bet kuris bendrasis pranešėjas biudžeto klausimais žino, kaip veikia dabartinė dviejų etapų derybų strategija: akivaizdu, jog tam, kad vieno etapo derybos šiuo klausimu būtų sėkmingos, įvairios institucijos turės stengtis glaudžiau bendradarbiauti ir siekti konsensuso.

Ši nauja padėtis jau daro poveikį dabartinėms deryboms dėl biudžeto procedūros ir kitos savaitės taikinimo procedūrai šiuo klausimu, nes žinome, kad dabar taikomu būdu ji atliekama paskutinį kartą. Norėčiau pasveikinti Biudžeto komitetą greitai ir lanksčiai mums pateikus šias pereinamojo laikotarpio taisykles.

Artimiausi keli mėnesiai bus labai svarbūs biudžeto politikos požiūriu: reikės atlikti skubius pervedimus; artimiausius pora mėnesių skubos tvarka bus teikiami taisomieji biudžetai, kuriuos reikės nuodugnai išnagrinėti pagal naują procedūrą, ir, be kita ko, pagal naują procedūrą reikės aptarti biudžeto balansą, dėl kurio keičiamas biudžetas, taigi prireiks didelio visų institucijų atsakingumo.

Šių pereinamojo laikotarpio taisyklių klausimu mano frakcija mano, kad visi mes turėsime dėti daugiau pastangų, tačiau būsimo Europos Vadovų Tarybos pirmininko vaidmuo bus itin svarbus, ypač paliekant galioti dabartinį neoficialų susitarimą. Gali būti, kad Taryba sieks palankesnės padėties sprendžiant itin skubius biudžeto klausimus, pvz., dėl Europos išorės veiksmų tarnybos, tačiau, žinoma, trys institucijos bus lygiateisės ir Parlamentas elgsis labai atsakingai.

Göran Färm, S&D frakcijos vardu. – (SV) Pone pirmininke, Lisabonos sutartis įneš didelių pokyčių, pirmiausia biudžeto srityje. Kaip daugelis atkreipė į tai dėmesį, svarbiausias pakeitimas – bus panaikintas išlaidų sričių skirstymas į privalomąsias ir neprivalomąsias. Taigi Europos Parlamentui bus suteiktos bendro sprendimo

galios dėl viso biudžeto ir bus nustatyta nauja supaprastinta biudžetinė procedūra. Sutartis parengta ir patvirtinta, tačiau tai nereiškia, kad iš karto galime imti ir taikyti naują procedūrą.

Pirma, mes visiškai sutariame dėl to, kad šių metų biudžeto sudarymo procedūrą turime vykdyti vadovaudamiesi senosiomis taisyklėmis, nes bandymas pakeisti procedūrą įpusėjus biudžeto svarstymui sukeltų chaosą. Antra, kad galėtume taikyti visą naują Sutartį, reikalingas naujas tarpinstitucinis susitarimas. Priimant naujus teisės aktus būtina atnaujinti Finansinį reglamentą ir iš naujo persvarstyti ilgalaikį biudžetą, priimti daugiametę finansinę programą.

Tai užtruks. Taigi, kad 2010 m. galėtume dirbti biudžeto klausimu, būtinos tam tikros pereinamojo laikotarpio nuostatos. Norėčiau pasinaudoti galimybe padėkoti Biudžeto komiteto pirmininkui A. Lamassoure, kuris labai greitai inicijavo šio pranešimo rengimą ir glaudžiai bendradarbiaudamas su įvairiomis komiteto frakcijomis jį parengė per rekordiškai trumpą laiką. Dėkoju jums.

Pranešime taip pat pateikėme tam tikrų nuomonių dėl naujų ilgalaikių sprendimų. Keletą nuomonių visų pirma pateikėme mes, socialdemokratai. Svarbiausia jų – užtikrinti, kad net ir pereinamuoju laikotarpiu Parlamentas naudotųsi naujomis savo galiomis ir kad remiantis pasiūlymais, kuriuos reikia pateikti, ateityje būtų sudarytas naujas tarpinstitucinis susitarimas, ir kad persvarstytas Finansinis reglamentas būtų laikomas vienu paketu, kad būtų pasiektas funkcinis vientisumas be dubliavimo ir aiškinimo sunkumų.

Tikiuosi, kad šiandienos trišaliame susitikime taip pat galėsime susitarti dėl pirminių šio klausimo aspektų. Baigdamas tenorėčiau pasakyti, kad šie biudžetinės procedūros pakeitimai yra geras visai ES žūt būt reikalingo biurokratinių procedūrų supaprastinimo ir sumažinimo pavyzdys.

Anne E. Jensen, ALDE frakcijos vardu. – (DA) Pone pirmininke, aš taip pat norėčiau pradėti pasidžiaugdama, kad parengta Lisabonos sutartis, kuri, žinoma, suteiks Parlamentui daugiau galių sprendžiant biudžeto klausimus ir pakeis ES metinio biudžeto priėmimo tvarką. Šiuo pereinamuoju laikotarpiu 2010 m. biudžetas priimamas pagal ankstesniosios Sutarties nuostatas, tačiau jo vykdymas bus prižiūrimas ir vykdomi tolesni veiksmai pagal naują Sutartį. Vis dėlto praktikoje šis klausimas išsprendžiamas, jį pradėjome spręsti A. Lamassoure pranešimu ir norėčiau jam padėkoti, kad taip greitai ėmėsi iniciatyvos. Liberalų ir demokratų aljansas už Europą visiškai pritaria pranešimui, kuriame nurodoma, kaip reikės dirbti su taisomaisiais biudžetais bei pervedimais ir elgtis kitais minėtais atvejais.

Laisvos ir demokratiškos Europos frakcija pateikė tam tikrų pakeitimų, kuriais siūloma panaikinti taisomuosius biudžetus ir pervedimus. Galiu jus patikinti, kad ALDE frakcija balsuos prieš visus EFD frakcijos pasiūlymus. Pritariame A. Lamassoure, kad taisomųjų biudžetų skaičių reikėtų sumažinti. Vis dėlto per metus pasitaiko nenumatytų atvejų ir todėl mums reikia tokios priemonės. Be to, nacionaliniai parlamentai taip pat naudojami tokia priemone. Per metus galima atlikti pakeitimų. Tam tikri taisomieji biudžetai, žinoma, bus reikalingi vien dėl su atleidimų iš darbo gausa siejamo prašymų skirti lėšų iš Prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo skaičiaus padidėjimo. Taip pat neturėtume atsisakyti galimybės atlikti pervedimus tarp sąskaitų. Nustatytos labai tikslios taisyklės dėl to, kokias sumas ir kaip Komisija gali jas pervesti; pervedimai negali būti atliekami tiesiog Komisijos nuožiūra. Pirmiausia ji turi atsiklausti Parlamento ir Tarybos.

Pranešime taip pat pabrėžiama, kad dabar reikėtų pakeisti ir Finansinį reglamentą bei tarpinstitucinį susitarimą, ir labai tikiuosi greitai sulaukti Komisijos pasiūlymo.

Helga Trüpel, Verts/ALE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso vardu norėčiau pasakyti, kad mes atvirai remiame Biudžeto komiteto pirmininką Alainą Lamassoure. Esame tikri, kad dabartiniu pereinamuoju laikotarpiu derybas jis ves labai gerai ir užtikrintai. Žinome, kad pereinamuoju laikotarpiu, kurio prireiks nuo Nicos sutarties taikymo pereinant prie Lisabonos sutarties, kurios visi laukėme ir kuri būtina, kad Europa taptų demokratiškesnė ir skaidresnė, taikymo, būtinos aiškos taisyklės.

Biudžeto komitetas kartu su Taryba ir kitomis institucijomis yra atsakingi už Europos biudžetą ir Tarybai aiškiai norime pasakyti, kad saugosime ir stiprinsime savo parlamentines teises. Neleisime, kad – ir tai galioja ne kiek nemažiau A. Lamassoure vadovaujant deryboms – šios teisės būtų kaip nors ribojamos, nes esame visiškai tikri, kad galių santykis neturėtų pasikeisti Tarybos naudai.

Kalbant apie naujus biudžetus per ateinančius kelerius metus, norėčiau priminti, jog būtina, kad Europos biudžetą sudarytų bendrai valstybės narės ir Europos Parlamentas įkvėpti tikros Europos dvasios. Tik taip galime parengti Europą ateičiai. Kalbant apie finansinius reglamentus ir konkrečiai apie tai, kaip lėšos iš tikrųjų skirstomos valstybėms narėms ir valstybėse narėse, taip pat norėčiau priminti, kad tai, žinoma, turi

būti daroma apsisaugant nuo piktnaudžiavimo. Neturi būti jokių skandalų ar sukčiavimo atvejų, tačiau finansiniai reglamentai turėtų būti supaprastinti ir skaidresni, kad mūsų Europos programos iš tikrųjų pasiektų žmones, o ne sukeltų nepatogumų. Taip mes turėtume formuoti savo Europos biudžeto politiką per ateinančius kelerius metus.

Marta Andreasen, EFD frakcijos vardu. – Pone pirmininke, gerbiama Europos Parlamento narei C. Guy-Quint 2008 m. balandžio mėn. parengus pranešimą dabar turėtume būti pasirengę priimti naują teisinę sistemą, susijusią su biudžeto klausimais. Visos institucijos sutarė tai padaryti, kad būtų išvengta bet kokių teisinių spragų. Todėl neturėtume reikalauti pereinamojo laikotarpio gairių biudžeto klausimais.

Gerbiama Europos Parlamento nario A. Lamassoure pranešime daugiausia dėmesio skiriama taisomųjų biudžetų ir pervedimų tvirtinimui, kurie yra rizikingi ir netinkami ir tai rodo neprofesionalumą biudžeto sudarymo ir planavimo procese ir jie bus dar rizikingesni pereinamuoju laikotarpiu.

Dabartinis taisomųjų biudžetų skaičius pernelyg didelis ir net neatitinka Finansinio reglamento 37 straipsnyje nustatytų sąlygų.

Dabartinis pervedimų skaičius taip pat pernelyg didelis ir to nebūtų, jeigu biudžetas būtų suplanuotas geriau suvokiant įvairių sektorių skirtingose šalyse poreikius.

Kaip Biudžeto komiteto narę, mane gąsdina tai, kad beveik visas komitetas, išskyrus mane, patvirtina visus tokius prašymus dėl pervedimų.

Todėl pereinamuoju laikotarpiu neturėtų būti tvirtinami taisomieji biudžetai arba pervedimai ir visas dėmesys turėtų būti nukreipiamas į teisinės sistemos priėmimą, kad nebūtų dar labiau pakenkta mokesčių mokėtojų interesams.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Pone pirmininke, Nyderlandų laisvės partijos (PVV) nariai į Europos Parlamentą išrinkti pirmą kartą ir yra sukręsti šių rūmų narių savanaudiškumo. Tai nėra iš tolo neprimena Parlamento. Priešingai, atrodo, kad siekiama išsunkti kaip įmanoma daugiau pinigų iš sunkiai dirbančių Europos, ir ypač Nyderlandų, piliečių.

Milijardai išleidžiami kairiųjų pažiūrų politikų mėgstamose srityse, pvz., paramai su klimatu ir vystymuisi susijusiose srityse, o Nyderlanduose žmonėms nesuteikiamas gydymas slaugos namuose, pensinis amžius valstybės senatvės pensijai gauti (AOW) pailgintas iki 67 metų, o policijos pajėgos priverstos taupyti. Pone pirmininke, šis Parlamentas, užuot tarnavęs piliečiams, įgyvendina tik savo ir artimiausių šalininkų politiškai tinkamus, brangiai kainuojančius planus.

Deja, airiai pritarė pasibjaurėtinai Lisabonos sutarčiai, bet jiems bent jau buvo suteikta teisė rinktis. PVV mano esant gėdinga, kad ši baisi Sutartis Nyderlandų žmonėms buvo primesta. Deja, bet tai realybė, ir gaila, kad ir mes turėsime išmokti susitaikyti su tuo.

PVV šiuose rūmuose konstruktyviai bendradarbiauja. Tačiau negalime pritarti nagrinėjamam pranešimui. Nyderlandų nuosavų išteklių įmokos, tenkančios viename piliečiui, yra didžiausios ir norime, kad tai nedelsiant pasikeistų. Pranešėjo norėčiau paprašyti papildyti pranešimą Europos Parlamento raginimu Tarybai, kad ši kaip įmanoma greičiau ištaisytų Nyderlandų, kaip daugiausia viename piliečiui tenkančių nuosavų išteklių įmokų mokėtojo, padėtį.

Jeigu pranešime bus tai nurodyta, dar keturi nariai balsuos „už“ per šiandienos balsavimą šiuose rūmuose. Taip aš suteikiu puikią progą pranešėjui. Taip pat norėčiau pridurti, kad mes paremsime visus Laisvos ir demokratiškos Europos frakcijos pateiktus pakeitimus.

László Surján (PPE). – (HU) Ponios ir ponai, po Pirmojo pasaulinio karo Vengrijoje, Budapešte, pastatyti laikini angariai stacionaraus gydymo paslaugom teikti namo grįžiantiems karo belaisviams. Šie laikini angariai veikia dar ir šiandien.

Norėtume, kad būtų nustatytos pereinamojo laikotarpio procedūros, kad būtų apsaugotas biudžeto procesas. Manau, kad pranešėjas ir komiteto pirmininkas A. Lamassoure paminėjo ir siekia, kad būtų įgyvendinti principai, kurie galios ne trumpiau kaip mano ką tik minėti 90 metų veikiantys laikini angariai. Labai svarbu tai, kad Lisabonos sutartis mums daug kainavo. Atsisakėme tam tikrų principų ir vienos šalies, Čekijos, piliečiai negalės taip naudotis žmogaus teisėmis, kaip didžioji dalis europiečių. Mūsų svarbiausia pareiga – sklandžiai ir veiksmingai įgyvendinti šią Sutartį, už kurią taip brangiai sumokėjome. Manau, kad pasiūlymai,

kuriuos pranešėjas prašo leisti įgyvendinti, ypač tinkami šiam tikslui įgyvendinti. Būtent todėl mano frakcija norėtų, kad didžioji Parlamento narių dauguma pritartų jiems be jokių pakeitimų.

Galiausiai, vis dar kalbant apie laikinus dalykus, prieš kelis dešimtmečius paskelbta, kad ilgalaikiai nuosavybei skirti butai pastatyti Tarybų Sąjungos pareigūnams, laikinai paskirtiems dirbti Vengrijoje. Tai reiškia, kad neatsižvelgiant į tai, kiek laiko, mūsų manymu, laikinumas turėtų trukti, po kurio laiko tai tampa nebeaktualu. Tikiuosi, kad dabartinėms taisyklėms nustojus galioti, jas pakeis geresnės taisyklės. To tikėdamasis visų prašau paremti šį pasiūlymą.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Pone pirmininke, kaip jau minėta, Lisabonos sutartis galiausiai įsigalios ir tam tikras šio įsigaliojimo pasekmes pajusime iškart po jos pasirašymo; pvz., nuo sausio mėn. tam tikra Biudžeto komiteto veikla turi būti reguliuojama naujų taisyklių. Todėl trys institucijos jau dirba, kad būtų parengtos laikinos mūsų veiklą reguliuojančios taisyklės, kol aptariamoms ir priimamos naujos Sutartyje minimos taisyklės.

Mes visiškai pritariame A. Lamassoure pranešimui. Manome, kad prie jo išvadų daugiau nieko negalima pridurti. Tik tikiuosi, kad tarp trijų institucijų beprasidedančiu dialogu bus pasiektas konsensusas ir kad niekas nebandys dialogo pakreipti sau naudinga linkme.

Jums leidus norėčiau pateikti keletą pastabų, nes susidariau įspūdį, kad kartais Biudžeto komiteto skyrius yra nusiteikęs pernelyg optimistiškai ir kad dėl šio optimizmo priėmėme konstatuojamąją dalį, kad Lisabonos sutartimi labai supaprastinama biudžeto procedūra.

Tik neseniai tapau šio Parlamento nariu ir akivaizdu, kad neturiu patirties Europos biudžeto srityje, tačiau, kalbant sąžiningai, tai, ką sugebėjau suvokti iš naujų biudžeto nuostatų, manęs nenuteikia taip optimistiškai. Procedūra bus paini ir, atsižvelgiant į tai, dėl ko Parlamentas ir Taryba susitars arba, labiau tikėtina, nesusitars, sudėtinga. Vis dėlto tuo nebūsime tvirtai įsitikinę, kol nebus įvykdytos tam tikros biudžeto procedūros pagal naujas taisykles.

Iš karto aiškus Tarybos požiūris ir tuo klausimu tiesa yra ta, kad nesu per daug optimistiškai nusiteikęs, nes matau, kaip Taryba bando pasiglemžti kaip įmanoma daugiau galių, kad galėtų sukliudyti priimti įprastam požiūriui prieštaraujančius sprendimus. Kitaip tariant, ji nori turėti galimybę sukliudyti priimti bet kokią sprendimą, pagal kurį reikėtų išleisti vienu euru daugiau, negu planuota, kad ir kas nutiktų. Jeigu taip ir yra, jeigu ji siekia viską kontroliuoti, manau, kad Taryba daro didelę klaidą, nes Tarybai reikia stipraus Parlamento, su kuriuo ji galėtų bendradarbiauti.

Timo Soini (EFD). – (FI) Pone pirmininke, pritariu kolegės M. Andreassen pateiktiems gerai pagrįstiems pasiūlymams. Šiame pranešime jūs palankiai vertinate Lisabonos sutartį. Tai – jūsų teisė, tačiau pasikartodamas pasakysiu, kad man liūdna matyti, kaip gniuždomas mūsų suverenitetas. Jūs nugalėjote, tačiau mes būsime čia ir apeliuosime į jūsų sąžinę, nes pasirinktas Lisabonos sutarties priėmimo kelias nebuvo teisingas. Suvereniteto klausimas niekada nebus paliktas nuošalyje. Pranešime minima, kad reikės atlikti tam tikrus teisės aktų pakeitimus, kad ši finansų konstitucija – taip jame ir nurodyta – galėtų įsigalioti. Jūs tą pripažinote. Taigi tai konstitucija – finansiniu, politiniu ir teisiniu požiūriu. Mes buvome teisūs ir čia mes toliau kovosime dėl suvereniteto.

(Plojimai)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pone pirmininke, Lisabonos sutartimi neabejotinai įnešama didelių pokyčių dėl biudžeto ir jo priėmimo procedūrų. Paminėsiu tik privalomų ir neprivalomų išlaidų skirtumo panaikinimą, kuris turėtų sustiprinti Parlamento padėtį, ir daugiametės finansinės programos pripažinimą teisiškai įpareigojančiu teisės aktu. Toks pat svarbus ir biudžeto procedūros supaprastinimas.

Vis dėlto galvodami apie šiuos pakeitimus neturėtume pamiršti juos veiksmingai įgyvendinti, kad galėtume užtikrinti kaip įmanoma sklandesnį perėjimą prie naujų principų taikymo. Tai ypač svarbu ES biudžeto lėšų gavėjams.

Dabar mūsų užduotis – nustatyti sritis, kuriose laikinų gairių reikia labiausiai. Todėl norėčiau išreikšti savo pritarimą šiam pranešimui, kartu turėtume dėti visas pastangas ir imtis priemonių, kad biudžeto klausimai būtų išspręsti laikantis naujos Sutarties.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, asmeniškai ir kaip pranešėjas daugiamečio finansinio planavimo srityje, labai džiaugiuosi mūsų komiteto pirmininko A. Lamassoure parengtu pranešimu, nes juo plėtojamas reikiamas bendradarbiavimas, įskaitant teisinio tikrumo sritį, kuris mums reikalingas,

kol pasieksime, kad būtų susitarta dėl tarpinstitucinio susitarimo pritaikymo ir dėl kitų techninio pobūdžio procedūrų, kurias mums reikia pakeisti pagal Sutarties teisinius reikalavimus. Norėčiau pasakyti, kad šis sprendimas taip pat paaiškina, kad, mūsų nuomone, visas paketas derybose ateityje tebebus toks, koks yra, aptariant klausimus nuo tarpinstitucinio susitarimo pritaikymo iki santykių su Europos išorės veiksmų tarnyba, pvz., išimtinai biudžeto srityje.

Atsižvelgdamas į dabartinį susitarimą taip pat manau, kad į šį bendrą Lisabonos sutarties įgyvendinimui reikalingą paketą būtų teisinga tinkamai įtraukti atitinkamą dabartinio tarpinstitucinio susitarimo taikymo įvertinimą tiek, manyčiau, techniniu, tiek ir biudžeto politikos aspektais. Be to, jeigu iš tikrųjų siekiame įgyvendinti Lisabonos sutartį biudžeto politikos srityje, taip bus ne tik sprendžiami klausimai techniniu ir procedūriniu požiūriu, bet taip pat bus nagrinėjamas biudžeto lankstumas ir laisvė disponuoti jo lėšomis.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Pone pirmininke, norėčiau pradėti padėkodamas A. Lamassoure už jo parengtą pranešimą. Mano nuomone, šis dokumentas reikalingas ir parengtas pakankamai greitai. Žinome, kad Lisabonos sutartis įsigalios šių metų gruodžio mėn., taigi mums šio pranešimo iš tikrųjų reikia. Norėčiau atsakyti į kai kuriuos pasisakymus, kuriuose aptariamas Lisabonos sutarties galiojimas. Lisabonos sutartis jau galioja ir nėra prasmės dėl to toliau diskutuoti. Taip pat norėčiau pakalbėti apie vieną László Surjáno išsakytą pastabą. Čekijos vardu norėčiau L. Surjánui pažadėti, kad Čekijos socialdemokratai padarys viską, kas įmanoma, siekdami užtikrinti, kad Čekija atsiims prezidento V. Klausio pareikalautą išimtį, nes manome, kad ji yra įžeidžiama.

Lajos Bokros (ECR). – (HU) Europos konservatorių ir reformistų frakcija taip pat su džiaugsmu pritaria pereinamojo laikotarpio biudžeto reikalų procedūros gairėms, tačiau nori padaryti esminę pastabą, kad mes taip pat nenorėtume, kad pereinamojo laikotarpio biudžeto reikalų procedūros gairės taptų nuolatinėmis. Kita vertus, manome, kad perėjimas nuo vienos sistemos prie kitos būtinas, todėl pereinamojo laikotarpio gaires reikia parengti. Tai nebūtinai reiškia, kad procesui gali kilti per didelių persikirstymų pavojus. Ateityje privalome išvengti kassavaitinių ir kasmėnesinių persikirstymų. Todėl nuolatinėse gairėse turi būti nurodyta, kad tokie persikirstymai gali būti atliekami ne dažniau kaip dukart per metus, kad galėtų būti išsaugotas biudžeto vientisumas, stabilumas ir skaidrumas.

Pirmininkas. – Pone A. Lamassoure, galbūt tai jums bus pirmas kartas, tačiau, jeigu pageidaujate, pirmininkas jūsų kalbai skiria penkiolika minučių diskusijoms užbaigti.

Manau, kad galite pasakyti viską, ką norite, arba laikytis dviejų minučių kalbėjimo laiko, kuris baigiamajam pranešimui numatytas darbotvarkėje!

Alain Lamassoure, pranešėjas. – (FR) Pone pirmininke, nenorėčiau piktnaudžiauti šia išskirtine teise, kurią man suteikėte.

Norėčiau padėkoti visiems frakcijų, kurios pritaria pagrindiniams pranešime pateiktiems pasiūlymams, kalbėtojams ir visas frakcijas užtikrinti, kad laikydamiesi tų pačių bendradarbiavimo principų kartu su Europos Komisija ir Taryba toliau dirbsime, kad derybos būtų užbaigtos sėkmingai. Manau, kad diskusija parodė, jog didžioji dauguma EP narių pritaria šioms principams. M. Andreassen, kuri jau paliko posėdį, pateikė tam tikrus pakeitimus, kurių dėl skubos negalime aptarti.

Norėčiau pabrėžti, kad nuo gruodžio 1 d. Europos Sąjunga turės tam tikrų naujų institucijų: Europos Vadovų Tarybos pirmininką, vyriausiąjį įgaliotinį su visiškai naujomis galiomis ir Europos išorės veiksmų tarnybą. Todėl, jeigu norime, kad nauja Sutartis įsigaliotų nustatytą dieną, turėsime priimti kai kuriuos itin skubius sprendimus.

Deja, bet jau išeikvojome per daug laiko Lisabonos sutarčiai pritarti 27 šalyse, ratifikuoti 27 parlamentuose, arba 27 tautose, kad ji įsigaliotų iki metų pabaigos, ir dabar privalome užtikrinti, kad kaip įmanoma greičiau galėtų būti užbaigtos ir taikomos pereinamojo laikotarpio nuostatos.

Sutiksiu su E. Gardiazábala Rubiala, kad galutinis susitarimas galbūt nebus toks paprastas, kokio norėtume ir kokio reikėtų, tačiau bet kuriuo atveju turėtume stengtis užtikrinti, kad jis tiktų visoms institucijoms ir kad juo būtų užtikrintas veiksmingumas, skaidrumas ir demokratiškumas, kurių Europos Sąjungai labai reikia.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks 11.00 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Georgios Stavrakakis (S&D), raštu. – (EL) Pirmiausia norėčiau pasveikinti pranešėją per labai trumpą laiką atlikus puikų darbą. Lisabonos sutarties įsigaliojimas – labai svarbus žingsnis Europos Sąjungos suvienijimo procese, stiprinant institucijas ir mūsų Europos tapatybę. Kartu Lisabonos sutartyje nustatyti svarbūs Bendrijos biudžeto tvirtinimo procedūros pakeitimai. Atsižvelgdami į biudžeto sudarymo procedūros išskirtinumą privalome užtikrinti, kad laukiant, kol bus patvirtinti naujoje Sutartyje numatyti teisiniai dokumentai, per būsimus susitikimus su Taryba būtų patvirtintos pereinamojo laikotarpio gairės. Pereinamojo laikotarpio nuostatomis privalu užtikrinti vienodą požiūrį į visas institucijas, ypač Parlamentą, remiantis kompetencijomis, kurių jis įgis pagal naują Sutartį. Vis dėlto, pirmenybę turėtume teikti ne tik pereinamojo laikotarpio nuostatų patvirtinimui, bet ir neatidėliotinam pasiūlymo dėl reglamento, apimančio Europos Sąjungos daugiametę finansų programą ir Finansinį reglamentą, pateikimui ir jo patvirtinimui. Europos Komisijos pasiūlymai dėl abiejų dokumentų turėtų būti pateikti kaip vienas paketas, dėl kurio būtų rengiamos bendros derybos su Taryba.

(Posėdis sustabdytas 10.45 val. ir pratęstas 11.00 val.)

PIRMININKAVO: G. PITTELLA

Pirmininko pavaduotojas

7. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas (žr. protokolą)

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į tai, kad ant savo stalų rasite su kino apdovanojimu LUX, kurį jūs skirsite, susijusią bylą.

Norėčiau priminti, kad turite galimybę balsuoti. Privalote balsuoti pasirinkdami vieną iš trijų besivaržančių filmų. Pateiktoje byloje pridedama rodomų filmų programa. Taip pat pateiktas apdovanojimą 2007 m. laimėjusio filmo, kuris išverstas į 23 kalbas, ir kitų septynių filmų DVD. Tikslas – kad šiuos filmus Europos Sąjungoje galėtų žiūrėti kiekvienas.

Prašau jūsų dviejų dalykų: pirma, peržiūrėti filmus; ir, antra, balsuoti. Balsuoti labai lengva – procedūra nurodyta jums pateiktoje byloje; galite balsuoti interneto svetainėje, filmus taip pat galite peržiūrėti savo televizoriaus 77 kanalu.

Prašau, kad peržiūrėtumėte šiuos filmus. Tai puikūs darbai, kurie perteikia Europos vertybes. Turite pasirinkti vieną, du arba tris. Sprendimas priklauso nuo jūsų; svarbu, kad šių rūmų balsai būtų aiškūs ir jų būtų daug. Todėl prašau, kad dalyvautumėte šiame balsavime. Tai puiki iniciatyva. Tai piliečių iniciatyva, kuria siekiama skatinti Europos vertybes ir Europos filmų kūrėjus.

Dabar jūsų eilė išreikšti savo nuomonę; balsuoti laiko turite ir kitą savaitę. Tikiu jums.

Esu dėkinga Kultūros ir švietimo komiteto pirmininkei D. Pack, kurios indėlis šiuo klausimu buvo labai didelis. Ji ir aš prašome jūsų aktyviai dalyvauti ir balsuoti.

Pirmininkas. – Dėkoju I. Durant, kuri savaitgaliui mums skyrė užduotį, kurią mes, žinoma, atliksime atidžiai ir dėmesingai.

8. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkas. – Kitas klausimas – balsavimas.

(Dėl išsamesnių balsavimo rezultatų žr. protokolą)

8.1. Trečiųjų šalių piliečiai – tie, kurie kirsdami išorės sienas privalo turėti vizas, ir tie, kuriems toks reikalavimas netaikomas (A7-0042/2009, Tanja Fajon) (balsavimas)

- Prieš galutinį balsavimą:

Tanja Fajon, pranešėja. – Pone pirmininke, kaip vakar paskelbta per diskusiją, Europos Parlamentas ir Taryba susitarė dėl jungtinės politinės deklaracijos kaip dviejų institucijų išipareigojimo, kuriai pritarė Komisija, kad kaip galima greičiau būtų užbaigtas Bosnijos ir Albanijos procesas. Norėčiau perskaityti deklaraciją.

„Europos Sąjunga remia pastangas panaikinti vizų režimą visoms Vakarų Balkanų šalims. Europos Parlamentas ir Taryba pripažįsta, kad Buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija, Juodkalnija ir Serbija atitinka visas vizų režimo liberalizavimo sąlygas. Ši aplinkybė leido laiku priimti Reglamento (EB) Nr. 539/2001 pakeitimus, kad šios trys šalys galėtų prisijungti prie bevizio režimo iki 2009 m. gruodžio 19 d.

Europos Parlamentas ir Taryba tikisi, kad Albanija ir Bosnija ir Hercegovina taip pat greitai atitiks vizų režimo liberalizavimo sąlygas. Todėl Europos Parlamentas ir Taryba ragina šias dvi šalis dėti pastangas, kad įvykdytų visus Komisijos veiksmų plane nustatytus reikalavimus.

Europos Parlamentas ir Taryba prašo Komisijos pateikti teisės akto pasiūlymą dėl Reglamento (EB) Nr. 539/2001 pakeitimo, kai ji įvertins, kad visos šalys atitinka veiksmų plano standartus, kad kaip įmanoma greičiau būtų liberalizuotas vizų režimas šių šalių piliečiams.

Europos Parlamentas ir Taryba skubos tvarka išnagrinės pasiūlymą dėl Reglamento, susijusio su Albanija ir Bosnija ir Hercegovina.“

Algirdas Šemeta, Komisijos narys. – Komisija džiaugiasi, kad vakar vykusioje plenarinėje sesijoje Parlamentas palankiai įvertino šį teisės akto pasiūlymą. Šio pasiūlymo priėmimas padarys apčiuopiamą poveikį suinteresuotųjų šalių piliečiams.

Kaip vakar minėta, Bosnija ir Hercegovina ir Albanija nebus užmirštos. Kai tik šios šalys įvykdys būtinas išankstines veiksmų plano sąlygas, Komisija pasiūlys panaikinti vizų išdavimo reikalavimą šioms šalims kaip įmanoma anksčiau 2010 m.

Šiuo požiūriu Komisija remia jungtinę Tarybos ir Parlamento deklaraciją.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Pone pirmininke, tik norėčiau pasakyti, kad tenka apgailestauti, jog šiandien čia negali būti atstovaujama ES pirmininkaujančiai Švedijai deramu ministrų lygmeniu, nes ji nebuvo pakviesta.

ES pirmininkaujanti Švedija vedė derybas dėl jungtinės deklaracijos, kuri yra svarbiausias politinis pasiekimas vizų režimo liberalizavimo srityje. Už tai esame dėkingi ES pirmininkaujančiai valstybei, tačiau net negalime jai pasakyti ačiū. Norėčiau, kad į protokolą būtų įrašyta, jog ES Tarybai pirmininkaujančios valstybės atstovų posėdyje nėra ne todėl, kad jie to nenorėtų, bet todėl, kad nebuvo teiktasi juos pakviesti.

Pirmininkas. – Ponia A. M. Corazza Bildt, visiškai suprantu jūsų mintį. Vis dėlto norėčiau paaiškinti, kad Taryba gali dalyvauti mūsų posėdžiuose bet kada. Todėl ji turi teisę čia būti; nebūtina ją kviešti.

8.2. Komisijos sprendimo dėl metinio Progress darbo plano 2010 m. ir darbų pagal politikos skyrius sąrašo projektas (balsavimas)

8.3. 2009 m. lapkričio 18 d. ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimas Stokholme (balsavimas)

- Prieš balsavimą dėl 9 pakeitimo

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pone pirmininke, norėčiau pateikti toliau nurodytą pakeitimą, jis parengtas konsultuojantis su pasiūlymo pateikėjais. Tekstą perskaitysiu anglų kalba.

„Smerkia Ingušijoje nušauto populiaraus žmogaus teisių gynėjas ir opozicijos veikėjas Makšaripo Auševo žiaurų nužudymą <...>.“ Toliau dalis teksto būtų išbraukta ir tęsinys būtų toks: „ragina visų pirma Rusijos valdžios institucijas priimti prevencines žmogaus teisių gynėjų apsaugos priemones, pvz., pradėti tyrimus iš karto, kai prokuratūrai ir teisminėms institucijoms tampa žinoma apie šioms gynėjams kilusią grėsmę <...>“.

Tai būtų aiški žinia, todėl kartu su Žaliųjų frakcija, kuri pateikė pakeitimą balsavimui, norėčiau paremti tokį pakeitimą.

(Žodiniam pakeitimui pritarta)

- Prieš balsavimą dėl E konstatuojamosios dalies

Vytautas Landsbergis (PPE). – Pone pirmininke, atsižvelgiant į tai, kad Rusijos parašo atšaukimas iš Energetikos chartijos sutarties yra ne pavienis atvejis, o jau kelis kartus panaudotas metodas, vertėtų įtraukti pastabą, kad paskutinis atšaukimas „menkina šios šalies parašo patikimumą apskritai“.

Siekdami naujų parašų turėtume mūsų gerbiamos partnerės paprašyti laikytis rimtesnio požiūrio ateityje.

(Žodiniam pakeitimui nepritarta)

- Prieš balsavimą dėl H konstatuojamosios dalies

Vytautas Landsbergis (PPE). – Pone pirmininke, H konstatuojamojoje dalyje įsivėlusį redakcinę klaidą arba praleidimas tekste, nes užuot nurodžius tikrąsias aplinkybes joje minimas paskutinis konfliktas „tarp Gruzijos ir nuo jos atsiskyrusių <...> regionų“. Tekste trūksta žodžio.

Remiantis informacijos ir tyrimo misijos ataskaita tarp Rusijos ir Gruzijos Gruzijoje kilo karas arba karinis konfliktas, kuriame taip pat dalyvavo tam tikri Rusijos sąjungininkų ir samdinių iš šiaurės Kaukazo daliniai. Taigi rezoliuciją, kuri neatrodo naivi arba šališka, turėtume papildyti taip: „tarp Rusijos ir Gruzijos bei nuo jos atsiskyrusių <...> regionų“.

Iš tikrųjų niekas nemano, kad Pietų Osetijos kariuomenė bombardavo Gorį ir artinosi prie Tbilisio. Todėl prezidentas N. Sarkozy skrido susitikti ne su prezidentu E. Kokoity, bet su prezidentu D. Medvedevu.

Remiantis aiškia atmintimi leiskite pataisyti šią atsitiktinę klaidą.

(Žodiniam pakeitimui pritarta)

8.4. Bendras mokslinių tyrimų, skirtų kovai su degeneracinėmis nervų ligomis programavimas (balsavimas)

8.5. Europos ombudsmeno veikla (2008 m.) (A7-0020/2009, Chrysoula Paliadeli) (balsavimas)

8.6. Pereinamojo laikotarpio biudžeto reikalų procedūros gairės, skirtos atsižvelgti į Lisabonos sutarties įsigaliojimą (A7-0045/2009, Alain Lamassoure) (balsavimas)

9. Paaiškinimai dėl balsavimo

- Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo:

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, norėčiau paaiškinti dėl savo balsavimo dėl Vakarų Balkanų šalių piliečių teisių į vizą. Kairiųjų politinių jėgų tvirtu įsitikinimu, kiekvienas turi teisę laisvai judėti ir keliauti; todėl visiems piliečiams turėtų būti suteikta teisė keliauti ir patekti į Europos Sąjungą.

Todėl, nors sutinku, kad vizų išdavimo Vakarų Balkanų šalių piliečiams apribojimai turėtų būti panaikinti, balsavau prieš rezoliuciją, nes tai, kaip joje keliamas klausimas ir minimas Kosovas, iš esmės yra jo vienašališko pripažinimo nepriklausoma valstybe patvirtinimas *de facto*.

Manau, kad taip pažeidžiama JT steigiamoji chartija ir 1999 m. Saugumo tarybos rezoliucija Nr. 1244. Tai praktika, kuri krypta ta linkme, kuri neskatina takaus nesutarimų sprendimo, saugumo ir stabilumo regione.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Pone pirmininke, kalbant apie T. Fajon pranešimą, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos Ispanijos delegacijos vardu norėčiau pabrėžti, kad nors mes balsavome už pranešimą, nepritariame 4 pataisa papildytai 2a konstatuojamajai daliai, kurioje nurodoma, kad Komisija „turėtų pradėti dialogą dėl vizų su Kosovu, siekdama parengti jam pritaikytą vizų režimo supaprastinimo ir liberalizavimo veiksmų planą, kuris būtų panašus į Vakarų Balkanų šalims parengtus veiksmų planus“.

Mano delegacijos nuomone, Kosovas negali būti prilyginamas Vakarų Balkanų šalims. Norėčiau pabrėžti, kad Kosovo nepripažino Ispanijos valdžios institucijos arba kuri kita valstybė narė.

Atsižvelgiant į tai, kad dėl mano minėtos pataisos buvo balsuojama vienu balsavimu kartu su daug kitų pataisų, mes negalėjome balsuoti prieš ją, tačiau norėtume, kad į protokolą būtų įrašyta, kad jos turiniui nepritariame.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Pone pirmininke, norėjau tik pasakyti, kad turėtume pabrėžti, jog jungtinė deklaracija yra ištis didelis pasiekimas. Būtent jungtine deklaracija mes perduodame svarbią politinę žinią, kad pritariame nemokamų vizų režimo visiems Vakarų Balkanų šalių žmonėms įvedimo paspartinimui. Toks politinis pasiekimas tapo įmanomas tik PPE frakcijos dėka, kuri atnaujino procesą ir pakreipė jį teisinga linkme, remdamasi tinkamu teisiniu pagrindu pagal Sutartis. Priverstinis politinio pareiškimo įtraukimas į teisinio pobūdžio priedą buvo tiesiog klaidinantis ir pasiuntė neteisingą ženklą, suteikiantį nepagrįstų lūkesčių šio regiono žmonėms.

Norėčiau pasakyti, kad išgyvenau pusantrų metų trukusią Sarajevo apgultį ir apšaudymą. Sieksiu, kad būtų pagreitintas kitą vasarą numatytas vizų išdavimas mano draugams ir žmonėms tame regione.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pone pirmininke, norėčiau pakalbėti apie Ch. Paliadeli pranešimą, nes manau, kad Europos ombudsmenas iš tikrųjų turi atstovauti Europos Sąjungos piliečiams. Per pastaruosius metus ombudsmenas ėmėsi tam tikrų veiksmų, kurie visiškai prieštarauja šiai kompetencijai, nes jis pasidavė ekonominiams interesams ir leido sau veikti jų naudai. Jis Komisijai pateikė klausimą, skųsdamasis, kad kai kuriose valstybėse uždrausta cirkuose naudoti laukinius gyvūnus. Mano nuomone, tai ne ombudsmeno rūpestis. Saugoti saujelę vis dar su laukiniais gyvūnais dirbančių cirkų savininkų ir nepalaikyti didelės daugumos žmonių, kurie, labai tikėtina, pritaria šiam draudimui dėl laukinių gyvūnų ir džiaugiasi cirkais be laukinių gyvūnų, nėra ombudsmeno darbas.

Todėl jo veiklos šiuo atveju nelaikau tinkama, taigi balsavau prieš šį pranešimą.

10. Oficialus pasveikinimas

Pirmininkas. – Man labai malonu pasveikinti Kanados parlamento ir Kanados atstovybės Europos Sąjungoje politinių atstovų delegacijos narius ir kitus svečius, kurie sėdi oficialioje galerijoje. 32-ojo Europos ir Kanados parlamentų atstovų susitikimo proga delegacijos nariai atvyko į Briuselį susitikti su kolegomis iš Europos Parlamento.

Šią savaitę, pirmadienį ir antradienį, jie turėjo galimybę pasikalbėti su daugeliu EP narių, o vakar jie lankėsi Paliaubų dienos minėjime Ipro mieste. Linkiu delegacijos nariams malonios viešnagės Europos Sąjungoje.

11. Paaiškinimai dėl balsavimo (tęsinys)

– Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo:

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Europos ombudsmeno pranešime neaptariama patirtis, su kuria Vengrijoje susidūriau kaip žmogaus teisių srityje dirbanti teisininkė. Jame neminima, kad 2006 m. rudenį Vyriausybės nurodymu policija sužeidė, įkalino ir iškėlė fiktyvias baudžiamąsias bylas keliems šimtams taikių pėsčiųjų ir demonstracijos dalyvių, mininčių ypatingą įvykį. ES nieko nedarė. Jame taip pat neužsimenama apie tai, kad nuo to laiko policija reguliariai ir neteisėtai tikrina demonstracijų, kuriomis siekiama pokyčių, dalyvių dokumentus bei juos filmuoja, neteisėtai jiems trukdo ir dažnai savavališkai juos areštuoja.

Taip pat „dėka“ siaubingo Europos Sąjungos pasyvumo šešiolika opozicijos aktyvistų buvo ne vieną mėnesį kalinami įtarus juos „terorizmo aktu“. Jų „didžiausias nusikaltimas“ yra tai, kad jie organizavo judėjimą, kad būtų atskleista Vyriausybės korupcija. Jų namuose atliekant kratas ir konfiskuojant jų turtą naudoti metodai ir nuolatiniai, akivaizdūs jų, kaip kalinių, teisių pažeidimai akivaizdžiai prieštarauja Europos žmogaus teisių normoms.

Pvz., netikėtas, bauginančias namų kratas atliko didelės kaukėtų pareigūnų pajėgos nedalyvaujant jokiam įgaliojimus turinčiam patikėtiniui ir kitaip nesiėmus jokių garantijų. Kompiuteriai konfiskuoti visiškai nepaisant teisės reikalavimų ir ekspertams nenustačius, kokia informacija juose buvo saugoma, taip sudarant sąlygas valdžios institucijoms suklastoti įrodymus ir taip dar kartą suvesti sąskaitas su politiniais priešininkais. Tikimės, kad ES galiausiai imsis veiksmų. Aš balsavau prieš.

Raštu pateikti paaiškinimai dėl balsavimo:

- Pranešimas: Tanja Fajon (A7-0042/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Integracija yra puiki priemonė išsaugoti taikai, ta priemonė gali būti panaudota Vakarų Balkanų šalims, svarbu, kad būtų žengiami į priekį, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos supaprastinti vizų režimą. Šalys turi galimybę suartėti su kaimyninėmis šalimis bei su Europos Sąjunga. Vizų režimo liberalizavimas yra grindžiamas regionine strategija ir europine perspektyva, nediskriminuojant visų Vakarų Balkanų šalių. Tie patys kriterijai, kurie išdėstyti vizų režimo liberalizavimo veiksmų planuose, turėtų būti taikomi visoms susijusioms šalims. Lieka neišspręstas klausimas dėl Kosovo ir Albanijos, kada šių šalių piliečiai galės pasinaudoti bevizio režimu. Pritariu tam, kad būtų parengtas veiksmų planas ir kuo greičiau būtų pradėtos skubios derybos. Albanijai ir Bosnijai paliekamas kelias pasivyti Makedoniją, Juodkalniją ir Serbiją. Vizų reikalavimai turėtų būti panaikinti nedelsiant, kai tik Albanija ir Bosnija atitiks visus nustatytus reikalavimus.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjungos strategija buvusios Jugoslavijos regiono požiūriu nustatyta prieš maždaug penkerius metus Salonikų darbotvarkėje. Ja išsaugota Europos perspektyva Vakarų Balkanų šalių piliečiams ir iškeltas vizų išdavimo reikalavimų liberalizavimo klausimas. ES pirmininkaujanti Slovėnija 2008 m. nusprendė pradėti derybas.

Derybos vedamos su penkiomis Vakarų Balkanų šalimis, tačiau, remiantis Komisijos ataskaita, nors visos jos ir padarė didelę pažangą, tik trys iš jų (Buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija, Juodkalnija ir Serbija) atitinka sąlygas, kad režimas būtų liberalizuotas artimiausiu metu, o Bosnija ir Hercegovina ir Albanija dar nelaikomos pasirėngusiomis. Pritariu, kad sušvelnindami nustatytus kriterijus negalime sukurti precedento. Esame pasirengę liberalizuoti vizų režimą Bosnijai ir Hercegovinai ir Albanijai, kai tik jos bus pasirėngusios įgyvendinti visas nustatytas sąlygas.

Cornelia Ernst (GUE/NGL), raštu. – (DE) Apskritai manau, kad vizų režimo panaikinimas ir vizų režimo sąlygų sušvelninimas yra teisingas žingsnis skatinant žmonių sambūvį ir stiprinant šalių bendradarbiavimą. Visų pirma Vakarų Balkanų šalims svarbu, kad tokia perspektyva būtų suteikiama visoms regiono šalims. Todėl labai džiaugiuosi, kad Bosnija ir Hercegovina ir Albanija bus įtrauktos į šiuos reglamentus. Vis dėlto vizų režimo panaikinimas vieniems Vakarų Balkanų šalių piliečiams neturi kenkti kitiems Vakarų Balkanų šalių piliečiams. Taip būtų, jeigu vizų režimas būtų panaikintas tik Bosnijos serbams ir Bosnijos kroatams, o Bosnijos musulmonams ne. Taip pat pritariu vidutinės trukmės sprendimui dėl Kosovo. Sakydama, kad pritariu, norėčiau pabrėžti, kad Kosovas yra neatsiejama Serbijos dalis ir pagal tarptautinę teisę neturi jokio statuso. Tačiau tai neatleidžia mus nuo pareigos svarstyti, kaip reikės vertinti šią šalį ir jos piliečius ateityje.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Per posėdį rekomenduotas vizų režimas, prieš kurį mes balsavome, yra didelis žingsnis atgal šioms buvusios Jugoslavijos šalims. Socialistinėje santvarkoje jų piliečiai galėjo keliauti į dabar Europos Sąjungoje esančias šalis be vizos, tačiau dabar jiems būtina turėti vizą.

Be to, šiame režime daug prieštaraimų. Nors pagal jį numatoma palankesnė vizų išdavimo tvarka, vis dar reikia atlikti tam tikras nepagrįstas procedūras ir reikalaujama, kad pasuose būtų pateikti biometriniai duomenys, taip keliant didelį pavojų teisei į privatumą ir asmens duomenų apsaugą ir pažeidžiant šių šalių piliečių teises.

Kartu išlieka nepriimtini susitarimai dėl neteisėtai gyvenančių asmenų repatriacijos. Šalys turi pasirašyti šiuos susitarimus, kad joms galėtų būti taikoma supaprastinta vizų išdavimo tvarka. Nėgana to, kad tokiais atvejais pažeidžiamos imigrantų teisės, šioms šalims daromas nepriimtinas spaudimas ir jos šantažuojamos.

Pranešime taip pat pateikiamas dialogas su Kosovu dėl jo įtraukimo į procesą. Tai netiesioginis pripažinimas ir tarptautinės teisės ir Serbijos suvereniteto šioje teritorijoje pažeidimas.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Europos sisteminio vizų išdavimo supaprastinimo politika yra ideologija grindžiamas bandymas panaikinti, pirmiausia, Europos Sąjungos vidaus, o tada ir išorės sienas. Tai sukels gerai žinomas pasekmes – ženklų migracijos srautų ir tarpvalstybinės nelegalios prekybos suintensyvėjimą, net nekalbant apie puikių galimybių suteikimą įvairių įsitikinimų teroristams.

Nenormalu norėti „iš anksto“ įtraukti tokias šalis kaip Albaniją ir Bosniją į šalių, kurių piliečiams netaikomas vizų režimas, sąrašą. Dar labiau nepriimtina toliau reikalausti, kad į jį būtų įtrauktas Kosovas! Kodėl dėl laisvo asmenų judėjimo visame pasaulyje į jį neįtraukus visų pasaulio šalių, nepaisant svarbiausių saugumo priemonių, kurių vis dėlto turi imtis valdžios atstovai savo tautų atžvilgiu!

Be to, ar kam nors reikia priminti vadinamosios Kosovo nepriklausomybės, paskelbtos vienašališka deklaracija, sąlygas? Ar kam nors reikia priminti, kad nei viena Europos Sąjungos šalis net nepripažino šios nepriklausomybės? Galiausiai, ar reikia kam nors priminti tragišką Kosovo serbų likimą, kurie buvo persekiojami dabar kolonizuotoje jų protėvių žemėje?

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Balsavau už T. Fajon pranešimą dėl vizų režimo liberalizavimo Vakarų Balkanų šalių piliečiams, nes Europos Parlamento pareiga yra aiškiai parodyti visoms Vakarų Balkanų šalims, kad mes remiame jų pastangas siekiant įvykdyti Europos Komisijos nustatytus kriterijus dėl vizų režimo politikos liberalizavimo. Serbija ir Juodkalnija šiuos kriterijus jau atitinka, tačiau dar nebuvo galimybių pripažinti, kad juos atitinka Albanija ir Bosnija.

Daug jaunų žmonių šiose šalyse jaučiasi taip, kaip jausdavosi kitapus sienos buvę jauni Rytų Vokietijos vokiečiai. Vis dėlto sunku patikėti, kad taip netoli nuo Slovėnijos jauni žmonės negali pažinti Europos arba įsivaizduoti ateities ES. Bosnija įvykdė beveik 90 proc. Komisijos nustatytų kriterijų. Turime paskubėti, nes nenusiuntus aiškaus ženklų politinė padėtis gali pablogėti. Galiausiai tikrai reikės išspręsti vienintelės į procesą neįtrauktos Balkanų dalies, Kosovo, klausimą.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Reikia pasidžiaugti veiksmais siekiant vizų režimo liberalizavimo Balkanų valstybių piliečiams. Atsižvelgiant į tai, kad stabilizavimo ir partnerystės su šiomis šalimis procesai vyksta toliau ir jų galimų šalių kandidačių statusas pasikeičia į šalies kandidatės statusą, būtų tikslinga jų piliečiams suteikti didesnę judėjimo laisvę. Visiškai pritariu mano frakcijos pateiktam pakeitimui. Anksčiau šiuose rūmuose visos ES valstybės narės buvo paragintos pripažinti Kosovo nepriklausomybę ir Serbija Kosovo pasienyje turėtų imtis tokių pačių priemonių ir vykdyti tokią pačią kontrolę, kokią ji vykdo kitų tarptautiniu mastu pripažintų teritorijų pasienyje.

Isabella Lövin (Verts/ALE), raštu. – (SV) Aš, žinoma, pritariu, kad trečiųjų šalių piliečiams, kurie nori atvykti į ES, įskaitant Balkanų valstybių piliečius, būtų sudarytos palankesnės sąlygos keliauti, todėl būčiau norėjusi pritarti šiam pranešimui. Deja, priimti tam tikri pakeitimai, kuriais nustatytas reikalavimas į pasus įtraukti biometrinius duomenis. Dėl to gali trūkti teisinio tikrumo ir būti pažeistas privatumo reikalavimas, todėl per galutinį balsavimą susilaikiau.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Mes atsisakome pritarti prašomam vizų režimo panaikinimui Serbijos, Makedonijos, Juodkalnijos, Albanijos ir Bosnijos ir Hercegovinos atžvilgiu.

Atmetame šį pranešimą, nes nepritariame, mums primestam Kosovo valstybės pripažinimui *de facto*.

Tam smarkiai priešinas Ispanija, Kipras, Graikija, Rumunija, Slovakija ir Bulgarija. Todėl kol kas nėra bendros ES pozicijos šiuo klausimu. Tačiau derybų su Kosovu dėl vizų režimo liberalizavimo pradžia, ko prašoma pranešime, suponuoja Kosovo valstybės sukūrimo pripažinimą. Tai visiškai prieštarauja tarptautinei teisei.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Nors balsavau už šį pranešimą, manau, kad šį procesą reikia atidžiai prižiūrėti. Vizų režimo panaikinimo šių šalių piliečiams aplinkybės turi būti aiškios. Visų pirma turime prisiminti būtinybę kovoti su nelegalia imigracija, prekyba žmonėmis ir organizuotu nusikalstamumu.

Dėl visų šių priežasčių manau, kad Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos atsargumas Albanijos ir Bosnijos ir Hercegovinos atžvilgiu visiškai pagrįstas, ir pakartodamas pasakysiu, kad šalys, kurioms panaikintas vizų režimas, turėtų būti atidžiai stebimos. Europos sienų apsauga turėtų būti Europos politikos lygmens klausimas; priešingu atveju sudarydami palankesnes sąlygas atvykti į ES galime parodyti, kad nesugebame išsaugoti ir vykdyti taisyklės ES viduje.

Willy Meyer (GUE/NGL), raštu. – (ES) Neprieštarauju vizų režimo liberalizavimo Vakarų Balkanų šalims. Vis dėlto balsavau prieš T. Fajon pranešimą, nes svarstyti vizų režimo liberalizavimą Kosovo atžvilgiu nepriimtina, jeigu nepripažįstame jo nepriklausomybės. Pagal tarptautinę teisę Kosovo nepriklausomybė yra neteisėta, todėl ES negali vesti derybų dėl vizų režimo liberalizavimo ar kitų klausimų su teritorija, kurios nepriklausomybė neteisėta. Balsuoti už T. Fajon pranešimą reiškia netiesiogiai pripažinti Kosovo nepriklausomybę, o tai – nepriimtina. Be to, jokių būdu negalime pritarti su vizų išdavimu susijusiems reikalavimams dėl biometrinių duomenų.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Vizų režimo taikymo Serbijai, Juodkalnijai ir Makedonijai panaikinimas yra labai sveikintinas, nes Komisijos rekomendacija pateikta atlikus kruopštų įvertinimą ir su sąlyga, kad buvo įvykdyti nustatyti reikalavimai. Vis dėlto prieštarautina Bosnijos ir Hercegovinos ir Albanijos priskyrimo prie tokių šalių. Kyla pavojus, kad vizų šioms šalims režimo panaikinimas atvertų kelią organizuotam

nusikalstamumui, prekybai žmonėmis ir imigracijai. Kosovas šiuo metu tegali išlaikyti savo Vyriausybę dėl milžiniškos ES paramos, todėl derybos dėl vizų režimo panaikinimo šiuo metu beprasmės. Turime aiškiau perteikti šių sprendimų priežastis kartu paaiškindami Albanijai, Kosovui ir Bosnijai ir Hercegovinai, kad joms vis dar reikia dėti didžiules pastangas, kad būtų pasirengusios prisijungti prie Europos Sąjungos.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Aptartos vizų išdavimo reikalavimų sušvelninimo sąlygos ir galimybės penkioms Vakarų Balkanų valstybėms – Albanijai, Bosnijai ir Hercegovinai, Buvusiajai Jugoslavijos Respublikai Makedonijai, Juodkalnijai ir Serbijai. Remiantis Komisijos pasiūlymu Makedonija, Juodkalnija ir Serbija įgyvendino didžiąją dalį uždavinių ir todėl joms taikomi vizų išdavimo reikalavimai turėtų būti panaikinti. Mūsų aptariamame pranešime taip pat minima Albanijoje ir Bosnijoje ir Hercegovinoje padaryta pažanga ir atitinkamas šių šalių perkėlimas į bevizio režimo valstybių sąrašą netolimoje ateityje. Atsižvelgdamas į imigracijos iš šių šalių potencialą ir į nerimą keliančias radikalias islamo tendencijas, ypač Bosnijoje ir Hercegovinoje ir Albanijoje, balsuoju prieš šio pranešimo patvirtinimą. Be to, įvertinus jos geografinį artumą Vakarų Balkanų šalims, tai ypač palieštų mano gyvenamąją šalį, Austriją. Šioms valstybėms taikomas vizų išdavimo reikalavimas yra tam tikra nepageidaujamos imigracijos kontrolė ir kol kas turėtų būti išlaikytas.

Carl Schlyter (Verts/ALE), raštu. – (SV) Aš, žinoma, pritariu, kad trečiųjų šalių piliečiams, kurie nori atvykti į ES, būtų sudarytos palankesnės sąlygos keliauti. Tai galioja ir Balkanų valstybių piliečiams, todėl būčiau norėjęs pritarti šiam pranešimui. Deja, priimti tam tikri pakeitimai, kuriais nustatytas reikalavimas įsitraukti biometrinius duomenis. Tam aš visada prieštaravau, nes tai privatumo reikalavimo pažeidimas ir dėl to gali trūkti teisinio tikrumo. Todėl per galutinį balsavimą susilaikiau.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), raštu. – (FR) Esu už trumpalaikių vizų panaikinimą, todėl balsavau už T. Fajon pranešimą, nes tai žingsnis teisinga linkme. Dėl šios priemonės didžiaialiai suinteresuotųjų šalių piliečių nebereikės atlikti ambasadoje nustatytų vizų išdavimo administracinių procedūrų.

Vis dėlto tenka apgailestauti, kad šie reikalavimai netaikomi tik biometrinių pasų turėtojams, nes manau, kad tai nedera su asmens duomenų ir privatumo apsauga.

Taip pat mane pritrenkė tai, kad tuo galės pasinaudoti tik dvi iš trijų Bosnijos ir Hercegovinos bendruomenių – serbai ir kroatai – ir kad Kosovo gyventojams vizų režimas panaikintas nebus.

Europos piliečių statusas neturėtų būti naudojamas valstybių narių statuso klausimui spręsti ir juo labiau nesutarimams, kurie ir taip jau yra dideli, jose atnaujinti.

Balkanų šalyse visi Europos Sąjungos piliečiai turėtų būti vertinami vienodai. Laisvas asmenų judėjimas turėtų būti pagrindinė teisė Europoje.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos: Komisijos sprendimo dėl metinio Progress darbo plano 2010 m. ir darbų pagal politikos skyrius sąrašo projektas

Regina Bastos (PPE), raštu. – (PT) Komisijos pasiūlymo tikslas – sukurti naują Europos mikrolėšų skyrimo priemonę užimtumui skatinti, kuri suteiks bedarbiams galimybę viską pradėti iš naujo ir atvers naujų galimybių tam tikroms labiausiai socialiai remtinoms grupėms Europoje, įskaitant ir jaunimą, imtis savo verslo. Šia priemone bus išplėtos konkrečiai naujiems verslininkams skirtos finansinės paramos galimybės dabartinėmis sugriežtėjusiomis kreditų išdavimo sąlygomis. Vis dėlto negaliu sutikti su Komisijos pasiūlymu perskirstyti dalį biudžeto (100 mln. EUR) lėšas perkeltiant iš Progress – Bendrijos užimtumo ir socialinio solidarumo programa – į Europos mikrolėšų skyrimo priemonę. Lėšų perskirstymas panaudojant Progress lėšas duotų blogą ženklą, nes Progress yra nukreipta į labiausiai pažeidžiamas visuomenės grupes. Europos mikrolėšų skyrimo priemonei lėšos turėtų būti skiriamos atskira biudžeto eilute.

David Casa (PPE), raštu. – Atsižvelgiant į tai, kad Parlamentas dar turi pabaigti nagrinėti mikrolėšų priemonę, dar nėra aišku, ar šiai priemonei skirtos lėšos turėtų būti skiriamos iš Progress. Todėl labai svarbu, kad Komisija neskirtų dabartinių Progress lėšų. Todėl balsavau už šią rezoliuciją.

Proinsias De Rossa (S&D), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją, kurioje prieštaraujama Komisijos pasiūlytam projektui dėl metinio Progress darbo plano 2010 m., nes Komisija akivaizdžiai peržengė savo kompetencijos ribas. Ji bandė perskirstyti biudžeto lėšas, pervesdama jas iš programos Progress į mikrolėšų priemonę Europos Parlamentui dar nepriėmus sprendimo. Komisija privalo gerbti Parlamento prerogatyvą ir prieš pateikdama metinį Progress darbo planą sulaukti, kol visos trys institucijos – Europos Parlamentas, Tarybas ir Komisija – pasieks susitarimą dėl mikrolėšų priemonės.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Mes balsavome už šią rezoliuciją, nes pritariame Užimtumo ir socialinių reikalų komitetui, prieštaraujančiam Europos Komisijos pozicijai, pagal kurią dalis *Progress* skirtų lėšų būtų skiriamos mikrokreditų programai finansuoti. Jeigu Komisija nori sukurti naują mikrokreditų programą, tą ji turėtų daryti ne *Progress* sąskaita, o panaudodama naujas lėšas.

Bet kuriuo atveju Europos Parlamentas dar nebaigė nagrinėti Komisijos pasiūlymų dėl mikrolėšų priemonės, todėl Komisija neturėtų imtis konkrečių priemonių dėl programos *Progress* finansavimo, kol neužbaigta teisėkūros procedūra dėl mikrolėšų priemonės.

Todėl akivaizdžiai priešinamasi Komisijos sprendimo dėl metinio *Progress* darbo plano 2010 m. ir darbų pagal politikos skyrius sąrašo projekto.

Taip pat manome, kad Komisijai derėtų atšaukti sprendimo dėl metinio *Progress* darbų plano 2010 m. ir darbų pagal politikos skyrius sąrašo projektą ir pateikti naują pasiūlymą.

Livia Járóka (PPE), raštu. – (HU) Ponios ir ponai, dabartinio ekonomikos nuosmukio sąlygomis ypač svarbios paprastos finansinės priemonės, kuriomis galima finansuoti verslą, ypač nepakankamai išsivysčiusiuose regionuose arba skirtą tokioms visuomenės grupėms. Daugelyje šalių ir keliuose žemynuose veikianti mikrokreditų sistema taip pat įrodė, kad užtikrinant tam tikrus mokymus ir priežiūrą ši sistema gali padėti labiausiai pažeidžiamoms grupėms, kurios priverstos patirti didelių sunkumų darbo rinkoje. Europos Komisijos pasiūlyta mikrolėšų priemonė *Progress* – labai svarbi iniciatyva, kuri galbūt galės padėti grąžinti šias socialinėje atskirtyje esančias grupes į darbo rinką. Vis dėlto, kol nepradėtas Komisijos ir Europos Parlamento bendro sprendimo procesas ir mikrolėšų priemonės biudžetas nėra visiškai aiškus, Europos Komisijai būtų protinga atšaukti savo pasiūlymą dėl metinio *Progress* darbo plano 2010 m. ir nepateikti teisės aktų leidėjui jau įvykusio fakto (pranc. *fait accompli*). Tai reiškia, kad pasibaigus bendro sprendimo procesui Europos Parlamentas galės laisvai ir atsakingai priimti sprendimą šiuo gyvybiškai svarbiu klausimu.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl Komisijos sprendimo, susijusio su mikrolėšų priemone *Progress*, projekto, nes manau, kad prieš imantis tolesnių veiksmų būtina užbaigti teisėkūros procesą. Kalbant apie turinį, be abejonės, pritariu mikrolėšų priemonės sukūrimo idėjai.

Derek Vaughan (S&D), raštu. – Nusprendžiau paremti šį pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes prieštarauju Komisijos pateiktam pasiūlymui sumažinti Užimtumo ir socialinio solidarumo programos finansinį paketą 100 mln. EUR ir skirti šias lėšas Europos užimtumo ir socialinės įtraukties mikrolėšų skyrimo priemonei. Programa *Progress* vykdoma jau trejus metus ir bendras jos poveikis vertintinas palankiai. Džiaugiuosi pasiūlymu sukurti mikrolėšų priemonę, nes manau, kad ja padidinant mikropaskolų teikimo ir jų gavimo galimybes ir, savo ruožtu, padedant žmonėms pradėti savo verslą, ja bus suteikta naujų galimybių tam tikroms labiausiai socialiai remtinoms grupėms Europoje. Vis dėlto nemanau, kad programai *Progress* galėtų būti keliamas pavojus pervedant dalį jos lėšų mikrolėšų priemonei. Norėčiau, kad būtų įgyvendintos abi programos, todėl balsavau už pasiūlymą.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl metinio *Progress* darbo plano 2010 m. ir darbų pagal politikos skyrius sąrašo. Manau, kad Parlamentui, Tarybai ir Komisijai visų pirma svarbu pasiekti susitarimą dėl pasiūlymo sukurti *Progress*, Europos užimtumo ir socialinės įtraukties mikrolėšų skyrimo priemonę, ir dėl pasiūlymo pakeisti Bendrijos programą *Progress*. Pagal šiuos pasiūlymus 100 mln. EUR turėtų būti skirti *Progress*, naujos Europos užimtumo ir socialinę įtrauktį skatinančios mikrolėšų skyrimo priemonės, finansavimui siekiant įvykdyti Komisijos komunikate COM (2009) 257 minėtą „bendrą išipareigojimą užimtumo srityje“. Manau, kad 100 mln. EUR nepakaks pasiūlytiems tikslams pasiekti. Todėl balsavau už tai, kad Komisija atšauktų sprendimo dėl metinio programos *Progress* darbo plano 2010 m. ir darbų pagal politikos skyrius sąrašo projektą ir kad būsima Komisija pateiktų naują pasiūlymą įsigaliojus Lisabonos sutarčiai po to, kai Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija bus pasiekę susitarimą dėl Europos Parlamentui ir Tarybai pateikto Komisijos pasiūlymo (COM (2009) 0333) ir dėl pakeisto pasiūlymo (COM (2009) 0340).

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos: 2009 m. lapkričio 18 d. ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimas Stokholme

Maria da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Džiaugiuosi Europos Sąjungos pastangomis sutvirtinti santykius su Rusija, taip skatinant Europos stabilumą, saugumą ir klestėjimą. Viena iš svarbiausių bendradarbiavimo sričių ES ir Rusijos santykiuose yra būtent energetikos ir energetinio saugumo sritis. Svarbu pasiekti stabilumą, būtiną tiekimui ES valstybės narėms ir jų vartotojams užtikrinti.

Tikiuosi, kad dialogas energetikos tema ir išipareigojimai po būsimo ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimo ilgalaikėje perspektyvoje padidins energetikos sektoriaus skaidrumą ir gyvybingumą ir kad šis sektorius savo ruožtu galės padėti užmegzti naujus struktūrinius dviejų blokų santykius plėtojant komercinį ir ekonominį bendradarbiavimą. Toks pat svarbus ES ir Rusijos bendradarbiavimas klimato kaitos srityje, siekiant visuotinio susitarimo Kopenhagos konferencijoje. Norėčiau pabrėžti, kad ES ir Rusijos santykiai yra strateginiai ir kad jie skatina abipusiu supratimu ir pasitikėjimu grindžiamą procesą, kuris yra labai svarbus užtikrinant taiką ir stabilumą visame Europos žemyne.

David Casa (PPE), raštu. – ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimas įvyks 2009 m. lapkričio 18 d. Pastaraisiais metais Europos Sąjunga ir Rusija palaikė glaudžius santykius. Vis dėlto kai kuriose srityse juos reikėtų sutvirtinti. Manau, kad nagrinėjamoje rezoliucijoje šios sritys atiriamos tinkamai, todėl balsavau už šią rezoliuciją.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už rezoliuciją, nes manau, kad šis aukščiausiojo lygio susitikimas, rengiamas prieš pat klimato kaitos konferenciją Kopenhagoje, itin svarbus ir tai gali būti puiki galimybė sustiprinti ES ir Rusijos santykius. Atsižvelgiant į ekonomikos ir finansų krizės pasekmes, pasirengimą Kopenhagos konferencijai ir būsimo susitarimo dėl išankstinio perspėjimo sistemos sukūrimo siekiant užtikrinti geresnį energetinį saugumą tarp ES ir Rusijos taip skatinant glaudesnę bendradarbiavimą šioje srityje pasirašymą ši partnerystė gali turėti lemiamą reikšmę pasauliniu mastu.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Suvienyti Europai švenčiant dvidešimtąsias Berlyno sienos griuvimo metines ES ir Rusijos santykiai įgauna ypatingą reikšmę ir juos reikia nuodugniai apsvarstyti.

Šiandien akivaizdu, kad po geležinės uždangos griuvimo užliejusi optimizmo banga keliskart buvo nulsūgusi ir kad Rusija toli gražu nėra tokia teisinės valstybės principais paremta demokratinė valstybė, kokios tuomet buvo tikimasi ir kokios visi tebenori. Todėl visiškai normalu, kad lėti pokyčiai atvėrė žmonėms akis.

Vis dėlto privalau griežtai pasmerkti revizionistines Europos kairiųjų pastangas užglaistyti baisius komunistinės santvarkos nusikaltimus ir praeityje atrasti tobulą pasaulį negerbiant kovotojų už tautų išlaisvinimą iš sovietinės totalitarizmo santvarkos atminimo.

Šis aukščiausiojo lygio susitikimas – tai proga ES sustiprinti santykius su Rusija ir padaryti tai nuosekliai, taip, kad nauda būtų abipusė, nepamirštant ryžto ir apdairumo, kurie būtini aptariant tokius klausimus kaip, pvz., energetika, gynyba, demokratija ir žmogaus teisės.

Sacharovo premijos skyrimas *Memorial* organizacijai parodo, kiek dar reikia padaryti, ir liudija apie didelį dėmesį, kurį šie rūmai skiria Rusijai. Tikiuosi, kitos Europos institucijos paseks šiuo pavyzdžiu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už rezoliuciją dėl Rusijos. Rusija – viena iš svarbiausių ES partnerių ir labai svarbu, kad ES ir Rusija palaikytų glaudžius darbo santykius. Artėjančiame aukščiausiojo lygio susitikime Stokholme bus aptarti įvairūs ES, Rusijai ir, iš tikrųjų, platesnei pasaulio bendruomenei svarbūs klausimai ir Parlamentas šiandien nusiuntė bendrą žinią, pabrėždamas ypač svarbias ir rūpestį keliančias sritis.

Jean-Marie Le Pen (NI), raštu. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Rusija neabejotinai yra vienintelė pasaulio šalis, kuri jums niekada nerodo malonės ir kurios reikalavimus, poreikius ir jautrumą nuolat slepiate. Tiesa, kad beveik penkiasdešimt metų pusė Europos kentė sovietinį jungą, tankai praliedami kraują malšino laisvės siekius 1956 m. Budapešte, 1968 m. Prahoje ir Lenkijoje...

Vis dėlto anuomet nepritarimą, kai toks būdavo, reiškėte kur kas santūriau! Net tada, kai 1989 m. griuvo Berlyno siena, kiek Europos lyderių tikėjosi ir troško, kad komunizmas būtų tik pertvarkytas ir išliktų toks, koks buvo? Lyg būtų galima pakeisti daugiausia kraujo XX a. praliejusį diktatūrinį režimą ir 150 mln. mirčių!

Vis dėlto Rusija – tai ne SSRS. Tai nuostabi šalis, su kuria turime sukurti išskirtinius santykius, nes turime bendrų interesų, ir tokie santykiai naudingi abiem pusėms, bet svarbiausia yra tai, kad Rusija, priešingai nei Turkija, neabejotinai yra Europos dalis geografiniu, kultūriniu, dvasiniu ir civilizacijos požiūriu.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Artėjantis aukščiausiojo lygio ES ir Rusijos susitikimas bus surengtas praėjus dvidešimčiai metų nuo Berlyno sienos griuvimo. Progos simboliškumas mums primena du pagrindinius dalykus, kuriems turime skirti daugiausia dėmesio.

Pirma, tokių vertybių, kaip antai laisvė, pagarba žmogaus teisėms, demokratija, taika ir valstybių nepriklausomybė, galiojimas yra visuotinis ir Europos Sąjunga turi jomis remtis vykdydama savo vidaus ir

išorės politiką, jomis taip pat turėtų remtis tokia šalis kaip Rusija, kurios vaidmuo tarptautinėje bendruomenėje yra ir turėtų išlikti labai svarbus. Vis dėlto man rūpestį kelia tai, kad, turiu pabrėžti, Rusija nerodo, kad vadovaujasi šiomis vertybėmis.

Pastarojo dvidešimtmečio patirtis rodo, kad dabartiniai santykiai su Rusija skiriasi, nes jie grindžiami dialogu. Rusija nėra Europos sąjungininkė, kuri brangina tas pačias vertybes; tai kaimynė, su kuria mus sieja bendra geografinė teritorija, skirtumai ir bendri interesai, pvz., dėl padėties Afganistane. Šios aplinkybės turėtų būti mūsų atskaitos taškas rengiant naują bendradarbiavimo susitarimą ateityje. Komunistinės santvarkos griuvimas nepanaikina skirtumų, tačiau baigia konfrontaciją šių santykių srityje.

Willy Meyer (GUE/NGL), raštu. – (ES) ES ir Rusijai tenka didžiausia atsakomybė dėl stabilumo, saugumo ir klestėjimo visoje Europoje.

Kalbant apie Ketvertą, vienas iš ES ir Rusijos bendradarbiavimo tikslų turėtų būti spaudimo Izraeliui darymas, kad šis laikytųsi susitarimų, stabdytų gyvenviečių statybą ir atnaujintų derybas, kad būtų skubiai išspręstas nepriklausomos Palestinos valstybės sukūrimo klausimas. Manome, kad išorės santykiai turėtų būti grindžiami nepriklausomybės ir visų valstybių teritorinio vientisumo principų laikymusi, o ne įtakos zonų kūrimu.

Džiaugiamės nuolatinio nuomonių pasikeitimo žmogaus teisių Rusijoje klausimais. Vis dėlto atkreipiame dėmesį į Rusijos išreikštą rūpestį dėl žmogaus teisių, visų pirma rusakalbių tautinių mažumų Baltijos valstybėse, pažeidimo ES.

Balsuojant dėl šios rezoliucijos susilaikiau, nes Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija / šiaurės šalių žalieji kairieji prieštarauja bet kokiai iniciatyvai, dėl kurios gali kilti naujos ginklavimosi varžybos. Mes prieštaraujame JAV planams įrengti priešraketinį skydą ES valstybės narės teritorijoje. Mes taip pat prieštaraujame bet kokiam JAV, Rusijos, ES ir NATO tarpusavio bendradarbiavimui dėl priešraketinės gynybos sistemos įrengimo.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Nors bendras pasiūlymas dėl rezoliucijoje dėl ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimo kalbama apie svarbius mūsų tarpusavio ryšius ir bendrus interesus, tam tikrais atžvilgiais ji yra nepriimtinas kišimasis į vidaus reikalus. Pasiūlymo tikslas – uždrausti Rusijai vesti derybas dėl energetikos projektų su pavienėmis ES valstybėmis narėmis. ES vienašališkas požiūris į Gruzijos konfliktą, kuriame Europos Sąjunga aiškiai rėmė Gruziją, prieštarauja ES kaip sąžiningo ir nepriklausomo stebėtojo vaidmeniui. Bendras pasiūlymo pobūdis nepadėtų pagerinti santykių su šia Europai svarbia šalimi. Todėl balsavau prieš šį pasiūlymą dėl rezoliucijos.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Rusijoje neabejotinai yra demokratijos ir teisinės valstybės principų laikymosi trūkumų. Nepaisydamas to, tikiu, kad neturėtume veidmainiškai kištis į kitų valstybių vidaus politikos reikalus, juo labiau kad ES jokių būdu negali savęs laikyti demokratijos pavyzdžiu. Manau, kad vienašališkas ES požiūris į Gruzijos konfliktą taip pat buvo klaida. Atsižvelgdamas į anksčiau išdėstytas priežastis balsavau prieš pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimo.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) Pritariau rezoliucijai dėl ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimo, nes artėjantis Europos Sąjungos ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimas Stokholme – tai proga apmąstyti svarbiausias šio strateginio bendradarbiavimo problemas. Veiksmingam dialogui su Rusijos Federacija plėtoti būtina vienoda ir vieninga Europos Sąjungos valstybių narių politika. Turime prisiminti, kad tokios idėjos įgyvendinimo sąlyga yra ne atskirų valstybių narių, bet svarbesnių interesų paaiskėjimas. Kalbant apie Europos energetinio saugumo politiką, vienodos ir vieningos politikos idėja svarba daugiau nei akivaizdi. Šioje srityje bendri Europos Sąjungos interesai turi būti iškeliami aukščiau už pavienius interesus Rusijos atžvilgiu.

Dar vienas svarbus Europos Sąjungos ir Rusijos santykių aspektas – tai Rytų partnerystės klausimas. Rusija turėtų suvokti, kad tai nėra prieš Rusiją nukreiptas projektas. Regiono stabilumo ir vystymosi užtikrinimo strategijos sukūrimas naudingas ES šalims ir Rusijai. Žmogaus teisių ir teisinės valstybės principų laikymosi Rusijoje problemos įvertinimo kriterijai taip pat yra didelis iššūkis dvišaliams santykiams. ES šalys turėtų atsakyti į klausimą, ar laikantis griežtai europinio požiūrio įmanoma pripažinti kai kuriuos Rusijos veiksmus visiškai demokratiškais.

Peter Skinner (S&D), raštu. – Akivaizdu, kad ES ir Rusijos santykiai neapsiriboja vien tik prekyba. Didžiausią rūpestį daugeliui visos Europos piliečių kelia žmogaus teisių padėtis Rusijoje. Skurdas ir nusikalstamumas nuolat primena apie dažnai prastą daugelio Rusijos gyventojų, ypač vyresnio amžiaus, ekonominę padėtį.

Kovotojams už demokratines reformas taip pat aišku, kad į tokią drąsą (nuomonių skirtumą) atsakoma grasinimais ir, kartais, žiauriu smurtu. Žurnalistams ir tarptautiniu mastu pripažintiems žmogaus teisių gynėjams turėtų būti suteiktos labai didelės teisės ir garantijos bet kokioje demokratinėje santvarkoje. Maksharipo Aushevo nužudymu pabrėžiamas žiaurumas, su kuriuo, deja, susiduria protesto dalyviai.

Bogusław Sonik (PPE), raštu. – (PL) Šiuo metu vedamos pernai su Rusija pradėtos derybos. Derybos susijusios su nauja ES ir Rusijos sutartimi ir jose atsižvelgiama į šiuo metu galiojančią Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Rusijos Federacijos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą. Parlamentas nuolat pabrėžia tokių klausimų kaip, pvz., žmogaus teisės, energetinis saugumas ir tautinių mažumų teisės, svarbą, šikart taip pat negalima pamiršti iškelti šių klausimų aukščiausiojo lygio susitikime. Europos Sąjungai labai svarbūs geri santykiai su Rusija, nes ji yra svarbi ir naudinga partnerė Europos santykių srityje, tačiau jokių būdu negalima leisti, kad ES nekeltų Rusijos Federacijai nemalonių klausimų. Visų pirma verta atkreipti dėmesį į Europos Parlamento priimtą rezoliucijos dėl ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimo Stokholme 3 pakeitimą, kuriuo rezoliucija papildoma nauju 9a straipsniu: „pabrėžia, kad ES ir Rusijos infrastruktūros ryšių vystymas naudingas abiem šalims, todėl jis turėtų būti skatinamas ir grindžiamas ekonominių ir aplinkosauginių išlaidų mažinimu; primygtinai ragina Rusiją, vykdančią energetinio bendradarbiavimo projektus su ES, laikytis pagrindinių Energetikos chartijos sutartyje suformuluotų principų“.

Naujas pagrindų susitarimas dėl ES ir Rusijos bendradarbiavimo gali būti galutinai parengtas tik remiantis vieninga visų valstybių narių pozicija, įskaitant Tarybos, Parlamento ir Komisijos pozicijas.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos: Bendras mokslinių tyrimų, skirtų kovai su degeneracinėmis nervų ligomis, programavimas

David Casa (PPE), raštu. – Alzheimerio ir kitomis degeneracinėmis nervų ligomis serga neįtikėtina daug Europos Sąjungos piliečių. Šiuo metu yra nedaug informacijos, kaip šioms ligoms užkirsti kelią ir kaip jas gydyti. Atsižvelgiant į šių ligų rimtumą labai svarbu, kad ES lygmeniu būtų dedama daugiau pastangų sprendžiant šias problemas. Todėl balsavau už šį pranešimą.

Nessa Childers (S&D), raštu. – Balsavau už rezoliuciją, atsižvelgdamas į kovos su Alzheimerio liga Europoje svarbą. Kaip Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto narė, esu įpratusi skirti laiko ir pastangų problemai spręsti dabar, kad tai atneštų naudos ateities kartoms. Europos visuomenei senėjant Alzheimerio liga labiau paplis visoje ES. Labai svarbu, kad Europos Parlamentas imtųsi spręsti šią problemą dabar, kad pabandytų išvengti tam tikros žalos, kurią padarys šis Alzheimerio ligos plitimas.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl bendro mokslinių tyrimų, skirtų kovai su degeneracinėmis nervų ligomis, programavimo, nes manau, kad būtina stiprinti šių ligų, visų pirma Alzheimerio, mokslinius tyrimus skatinančias priemones Europos lygmeniu. Atsižvelgiant į tai, kad Alzheimerio arba jai artimomis ligomis (manoma, kad iki 2020 m. skaičius padvigubės) serga 7,3 mln. žmonių, itin svarbus degeneracinių nervų ligų prevencijos ir ankstyvo diagnozavimo skatinimas.

Manau, kad Lisabonos sutarties 182 straipsnio 5 dalyje, kurioje nustatyta Europos mokslinių tyrimų erdvės įgyvendinimo procedūra, galėtų būti pateikiamas tinkamesnis teisinis pagrindas būsimoms bendroms programavimo iniciatyvoms mokslinių tyrimų srityje labiau įtraukiant Europos Parlamentą.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Balsavome už šį pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes žinome, kad degeneracinėmis nervų ligomis, kaip antai Alzheimerio ir Parkinsono, serga daugiau kaip septyni mln. Europos Sąjungoje gyvenančių žmonių.

Mes taip pat džiaugiamės Komisijos pasiūlytu bandomuoju bendro mokslinių tyrimų programavimo projektu, tačiau nemanome, kad to pakanka. Vis dėlto pripažįstame jo naudą mažinant veiksmų mokslinių tyrimų srityje suskaidymą, kas leis sutelkti kritinę gebėjimų, žinių ir finansinių išteklių masę.

Svarbu, kad darbas būtų tęsiamas toliau, visų pirma pasitelkiant tarpdiscipliną metodą, apimančią socialinius pacientų ir jų šeimų gerovės tyrimus ir skatinantį „smegenų požiūriu sveiką gyvenimą“ ir žymų žmonių gyvenimo sąlygų ir sveikatos būklės pagerėjimą apskritai.

Žinome, kad tokios degeneracinės nervų ligos kaip Alzheimerio ir Parkinsono yra vienos svarbiausių psichikos sveikatos problemų ir kovojant su šiomis ligomis reikia įgyvendinti tris uždavinius: kasdien rūpintis augančiu pacientų skaičiumi, gerinti sąlygas, kuriomis vykdoma didžioji dalis šios priežiūros, t. y. teikti didesnę paramą šeimoms ir slaugytojams, bei užtikrinti daug didesnę mokslinių tyrimų finansavimą, kad pacientų mažėtų.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Tokios degeneracinės nervų ligos kaip Alzheimerio ir Parkinsono yra svarbiausios ilgalaikio nedarbingumo priežastys. Jomis serga daugiau kaip septyni milijonai europiečių ir dėl gyventojų senėjimo per artimiausius dešimtmečius jų gali padaugėti dvigubai.

Todėl pritariu bet kokios sistemos, kuri mums suteiks platesnių galimybių gydyti degeneracinių nervų ligų, visų pirma Alzheimerio ir Parkinsono, pasekmes socialinėje ir visuomenės sveikatos srityse, įgyvendinimui Europos mastu. Šiuo metu degeneracinės nervų ligos iš tikrųjų nėra išgydomos ir iki šiol tai yra viena didžiausių psichinės sveikatos problemų Europoje, kurią mes turime spręsti pasitelkdami šiam tikslui pasiekti tinkamiausias priemones.

Ian Hughton (Verts/ALE), raštu. – Visiškai pritariu rezoliucijai dėl degeneracinių nervų ligų ir džiaugiuosi ES siūlomu bendradarbiavimu šioje srityje. Demencija yra didelė problema Europoje, su kuria susiduria milijonai pavienių asmenų ir šeimų. Visoje ES demencija serga apie septynis milijonus gyventojų, Škotijoje – apie 70 000 ir manoma, kad ateityje ligonių daugės. Komisija aiškiai pripažino Škotiją viena iš nedaugelio šalių, kurios jau pradėjo įgyvendinti nacionalinę kovos su demencija strategiją. Veiksmai, kurių ėmėsi Škotija, puikiai derės su ES pasiūlymais ir kartu geriau sugebėsime suvokti Alzheimerio ligą ir kitas degeneracines ligas ir padėti joms užkirsti kelią.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už rezoliuciją dėl bendro mokslinių tyrimų, skirtų kovai su degeneracinėmis nervų ligomis, visų pirma Alzheimerio, programavimo, nes manau, kad svarbu paspartinti bendrus valstybių narių vykdomus mokslinius tyrimus kovos su degeneracinėmis nervų ligomis srityje. Nevertėtų pamiršti, kad apie 7,3 mln. žmonių Europoje serga Alzheimerio arba panašia liga; manoma, kad iki 2020 m. sergančiųjų padvigubės. Deja, kol kas nėra vaistų šioms ligoms gydyti, o žinių apie jų prevenciją ir gydymą yra nedaug. Todėl valstybėms narėms rekomenduoju suvienyti savo išteklius ir pastangas kartu prisidedant prie mokslinių tyrimų vykdymo, nes dirbdami kartu kaip europiečiai turėsime geresnių galimybių kovoti su šiomis ligomis. Be to, raginu už mokslinių tyrimų sritį atsakingus Europos ministrus laikytis panašios pozicijos gruodžio 3 d. Taip pat norėčiau atkreipti dėmesį, kad EP nariai labiau nei kada nors anksčiau nori dalyvauti būsimose iniciatyvose dėl bendro mokslinių tyrimų programavimo pasinaudojant Lisabonos sutartyje nustatytu teisėkūros procesu mokslinių tyrimų srityje, t. y. bendro sprendimo procedūra.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Degeneracinėmis nervų ligomis Europoje serga maždaug septyni mln. žmonių. Atsižvelgiant į tai, kad Europos visuomenė vis labiau senėja, tikėtina, kad per artimiausius kelis dešimtmečius šis skaičius padvigubės. Be to, liūdna, bet tiesa yra ta, kad dabar taikomais degeneracinių nervų ligų gydymo metodais tik sulėtinamas ligos vystymasis, bet jai neužkertamas kelias ir ji neišgydoma. Su demencija ir jai artimomis ligomis, visų pirma Alzheimerio liga, susijusi sveikatos priežiūra labai brangiai kainuoja: apskaičiuota, kad metinės su demencija sergančiais pacientais susijusios išlaidos siekia 21 000 EUR. Papildomos išlaidos reikalingos dėl problemų, susijusių su šiomis ligomis, nes pacientai yra linkę vengti papildomų fizinių negalavimų ištirimo ir dažnai atsisako medicininio gydymo. Europa susiduria su dideliais sunkumais sveikatos politikos srityje, o būtų iš tikrųjų verta atkreipti dėmesį į apsikeitimą žiniomis ir gerąja patirtimi procedūrų ir metodų klausimais pagal bendrą Europos mokslinių tyrimų sistemą. Todėl pritariu pasiūlymui dėl rezoliucijos.

Frédérique Ries (ALDE), raštu. – (FR) Degeneracinės nervų ligos, ir visų pirma Alzheimerio liga, kurios yra tikra visuomenės sveikatos problema, yra dažniausiai pasitaikančios ligos, kuriomis sergantiesiems vyresniems kaip 65 metų amžiaus žmonėms būtinas intensyvus klinikinis gydymas. Alzheimerio liga – tai liga, kuri neišvengiamai labiau paplis atsižvelgiant į laukiamą Europos gyventojų senėjimą: šiuo metu šia liga serga septyni mln. europiečių ir tikėtina, kad per artimiausius dešimtmečius šis skaičius padvigubės.

Todėl svarbūs bendri veiksmai ES lygmeniu. Todėl Europos Parlamentas, ragindamas šiandien priimta rezoliucija koordinuoti mokslinių tyrimų veiksmus šioje srityje, imasi piliečių nuomonės skleidėjo vaidmens. Žinoma, pirmenybė turėtų būti teikiama tarpdiscipliniam požiūriui, kuris apima diagnozę, prevenciją, gydymą ir pagalbą pacientams ir jų šeimoms.

Taip pat, jeigu norime padėti užtikrinti, kad į rinką patektų veiksmingi pažinimo sutrikimų gydymui skirti vaistai, turime atsižvelgti į mokslininkų prašymą gauti daugiau savanorių klinikiniams tyrimams. Šioje srityje turi būti vykdoma milžiniška į šeimas nukreipta informacinė kampanija.

Kalbant apie pagalbą pacientams ir, svarbiausia, simptomų pasireiškimo atitolinimą kitas uždavinys būtų įvairinti jų protinę veiklą ir kiekvieną dieną palaikyti jų protinį aktyvumą.

- Pranešimas: Chrysoula Paliadeli (A7-0020/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Manau, kad piliečiai, įmonės, nevyriausybinių organizacijų ir kitos įstaigos turi būti kaip įmanoma išsamiau informuojami apie Europos ombudsmeno vaidmenį ir funkcijas, nes tai taip pat gali padėti sumažinti pateikiamų skundų, kurie nepriskirtini šios institucijos kompetencijos sričiai, skaičių. Paprastai piliečiai nedaug žino apie ombudsmeno veiklą.

Naujos interneto svetainės sukūrimas 2009 m. yra sveikintina priemonė. Vis dėlto manau, kad reikėtų dėti daugiau pastangų siekiant piliečiams pateikti kaip įmanoma išsamesnę informaciją. Todėl džiaugiuosi pranešėjo pateiktu pasiūlymu parengti interaktyvų vadovą, piliečiams leidžiantį gauti kaip įmanoma išsamesnę informaciją apie skundo pateikimo tvarką ir lengvai surasti tinkamą jiems kylančių problemų sprendimo kelią.

Elena Băsescu (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už Ch. Paliadeli pranešimą, nes manau, kad jame pateikiama išsami ir tiksli Europos ombudsmeno veiklos nagrinėjant ir sprendžiant piliečių skundus apžvalga.

Kartu norėčiau pasveikinti N. Diamandourosą su darbu, atliktu per 2008 m., ir su rekordiniu atliktų tyrimų ir išnagrinėtų atvejų skaičiumi. Europos ombudsmenas – tai labai svarbi institucija, nes ji priartina Europą prie jos piliečių. Ombudsmenas užtikrina, kad Europos Sąjungos institucijos ir įstaigos piliečių naudai dirbtų skaidriai, sąžiningai, tinkamai ir nediskriminuojančiai bei laikytųsi procedūrų.

2008 m. užregistruotų skundų, pripažintų nepriimtinais, buvo labai daug ir, palyginti su ankstesniais metais, jų daugėja. Būtent todėl manau, kad kiekvienoje valstybėje narėje turėtų būti vykdomos deramos, nuolatinės ir dinamiškos informacinės kampanijos. Piliečiai nežino, kur būtų tiksliausia kreiptis, kai pažeidžiamos jų teisės, todėl labai dažnai kreipiasi į Europos ombudsmeną be svarios priežasties. Tačiau Europos ombudsmenas gali nagrinėti tik nehero administravimo atvejus, susijusius su Europos Sąjungos institucijų darbu. Būtina sustiprinti Europos ombudsmeno ir ES institucijų bendradarbiavimą.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Šiame pranešime aiškiai ir išsamiai aptariama 2008 m. Europos ombudsmeno veikla. Naujas informacijos jame išdėstymas ir naujas statistinių duomenų pateikimas prisidėjo prie to, kad, palyginti su anksčiau pateiktais, šis pranešimas būtų aiškesnis ir išsamesnis.

Ombudsmenui pateiktų skundų skaičius išaugo, tačiau iš 3 406 2008 m. gautų tik 802 skundai priklausė jo kompetencijai. Labai teigiamai vertinu tai, kad 36 proc. nagrinėtų atvejų išspręsti draugiškai. Manau, kad vis dar per daug nepriimtinių skundų ir būtina rengti į Europos piliečius nukreiptą informacinę kampaniją, kad Europos piliečiai geriau susipažintų su ombudsmeno funkcijomis ir įgaliojimais.

Vienas iš ombudsmeno veiklos prioritetų – užtikrinti, kad piliečių teisės pagal ES teisę būtų gerbiamos visais lygmenimis Europos Sąjungoje ir kad ES institucijos ir įstaigos laikytųsi griežčiausių administravimo standartų. Svarbu užtikrinti, kad piliečių klausimai, skundai ir peticijos būtų nagrinėjami greitai ir nuodugniai; taip pat svarbu stiprinti jų pasitikėjimą Europos Sąjunga ir jos institucijomis.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Balsavau už Ch. Paliadeli pranešimą dėl Europos ombudsmeno, N. Diamandouros, veiklos metinio pranešimo, nes ombudsmenas užtikrina, kad Europos sprendimo priėmimo procesas kasdien būtų vykdomas atidžiai paisant skaidrumo principo ir kaip įmanoma arčiau piliečių.

Tai labai naudinga teisių gynimo priemonė, suteikta visos Europos piliečiams, įmonėms ir kitoms organizacijoms, susiduriančioms su negeru administravimu Europos institucijose. Itin džiaugiuosi tuo, kad ombudsmeno statuto persvarstymas ir ypač jo įgaliojimų tyrimų atlikimo srityje sustiprinimas padės užtikrinti, kad piliečiai visiškai pasitikėtų jo kompetentingumu išsamiai ir be apribojimų tirti jų skundus.

Ian Hudgton (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už Ch. Paliadeli pranešimą dėl Europos ombudsmeno veiklos. Ombudsmenas teikia ES piliečiams svarbią paslaugą ir padeda užtikrinti, kad Europos institucijos dirbtų laikydamosi teisės ir platesnių bendrųjų principų. Tai tokie platesni principai kaip lygiateisiškumas, nediskriminacija ir pagarba žmogaus teisėms bei pagrindinėms laisvėms, todėl pritariau kolegės M. Auken pateiktam pakeitimui, kuriuo siekiama aiškiau apibrėžti „negero administravimo“ sąvoką.

Iosif Matula (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už Ch. Paliadeli pranešimą dėl Europos ombudsmeno veiklos, nes manau, kad N. Diamandouros svariai prisidėjo sprendžiant piliečių problemas ir priartinant Europos Sąjungos institucijas prie piliečių. Kartu norėčiau pasveikinti pranešėją įdėjus tiek pastangų rengiant šį pranešimą.

Europos ombudsmeno vaidmuo buvo esminis veiksnys didinant Europos Sąjungos sprendimo priėmimo proceso ir administravimo sistemos skaidrumą ir atsakomybę. Nuoširdžiai tikiuosi, kad 2008 m. užbaigti 44 tyrimai pateikiant kritines pastabas ateityje sumažins negero administravimo atvejų skaičių. Pritariu, kad reikėtų plačiai aiškinti terminą „blogas administravimas“, kuris turi apimti neteisėtus administracinius aktus arba privalomojo pobūdžio teisinių taisyklių arba principų pažeidimus ir administracinių įstaigų nerūpestingo, aplaidaus elgesio ar neskaidraus pareigų atlikimo piliečių atžvilgiu arba kitų gero administravimo principų pažeidimo atvejus.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdamas į svarbų Europos ombudsmeno vaidmenį, kurį atlikdamas jis skatina Europos Sąjungos ir jos piliečių santykių skaidrumą, pakartosiu savo nuomonę, kad buvo plėtojami konstruktyvūs Bendrijos institucijų ir įstaigų santykiai.

Willy Meyer (GUE/NGL), raštu. – (ES) Balsavau už Ch. Paliadeli pranešimą dėl Europos ombudsmeno veiklos metinio pranešimo, nes manau, kad nagrinėdamas ir valdydamas skundus, vykdydamas ir užbaigdamas tyrimus, palaikydamas konstruktyvius santykius su Europos Sąjungos institucijomis ir įstaigomis ir gerindamas piliečių žinias apie jų teises šių institucijų ir įstaigų atžvilgiu, ombudsmenas vykdė savo pareigas aktyviai ir suderintai. Verta atkreipti dėmesį į gerą Europos ombudsmeno ir kitų Europos įstaigų, visų pirma Europos Parlamento Peticijų komiteto, bendradarbiavimą. Todėl balsuodami už pranešimą norėjome parodyti mūsų paramą jam, kaip išorinės kontrolės mechanizmui ir vertingam pasiūlymų dėl Europos administracijos tobulinimo šaltiniui.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl Europos ombudsmeno veiklos 2008 m., kurioje pabrėžiamas augantis skundų dėl ES administravimo neskaidrumo skaičius. Šios aplinkybės man kelia rūpestį. Todėl pritariu šiai rezoliucijai, kurioje raginama skirti daugiau dėmesio ombudsmeno veiklai. Išties apgailestautina, kad iš 355 ombudsmeno atliktų tyrimų 36 proc. susiję su Europos institucijų neskaidrumu ir tarp jų pasitaikė atvejų, kai atsisakyta patenkinti prašymus suteikti informaciją. Manau, kad svarbu pabrėžti, jog atsakinga ir skaidri Europos Sąjungos administracija yra piliečių pasitikėjimo Europos Sąjunga garantas.

Joanna Senyszyn (S&D), raštu. – (PL) Visiškai pritariu Europos Parlamento rezoliucijai dėl Europos ombudsmeno veiklos 2008 m. metinio pranešimo ir balsavau už tai, kad ji būtų priimta. Pasiūlymas sukurti bendrą Europos institucijų interneto svetainę itin vertingas. Jis suteiktų galimybę suinteresuotosioms šalims surasti tinkamą instituciją kiekvienu atveju ir tinkamu adresu nukreipti raštus, klausimus ir skundus. Tai būtų neįkainojama pagalba ES valstybių narių piliečiams. Šiuo metu tokios informacijos paieška sukelia sunkumų didžiajai daliai žmonių. Į mane daug kartų kreipėsi žmonės, prašydami suteikti informaciją apie tai, kur jie gali susipažinti su dokumentais arba pateikti skundą, nes jie nežino, į ką kreiptis. Jie siunčia raštus bet kam, tada susierzina dėl to, kad į juos neatsakoma, ir nusivilia ES institucijų veikla, įskaitant administracinių procedūrų trukmę. Kita vertus, ombudsmenas, užuot atsakydamas į atitinkamus skundus, turi dirbti su skundais, kurių 75 proc. nepriklauso jo kompetencijai. Nauja interneto svetainė būtų puikus vadovas Europos institucijų kompetencijos sričių klausimais. Kol ji nesukurta, norėčiau paprašyti Europos ombudsmeno kiekvieną skundą tiesiogiai perduoti atitinkamos kompetencijos nacionaliniam arba regiono ombudsmenui. Taip pat pritariu platesnio masto informacinės kampanijos vykdymo idėjai, siekiant gerinti piliečių žinias apie Europos ombudsmenų tinklo narių funkcijas ir kompetenciją.

- Pranešimas: Alain Lamassoure (A7-0045/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Būtina nustatyti aiškias ES biudžeto taisykles pereinamajam laikotarpiui nuo Nicos sutarties taikymo pabaigos iki Lisabonos sutarties taikymo pradžios.

Atsižvelgiant į tai, kad artimiausi keli mėnesiai Europos Sąjungos biudžeto politikai yra esminiai, ir į tai, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai biudžeto lėšų pervedimai arba persvarstymai užtruks iki 2010 m. pradžios, būtina nustatyti aiškią procedūrą šiam pereinamajam laikotarpiui, kad būtų lengviau įgyvendinti biudžetą ir tvirtinti taisomuosius biudžetus. Pagal lapkričio 19 d. numatytą vykdyti su biudžetine procedūra susijusią taikinimo procedūrą Europos Komisija, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Parlamentas turi susitarti dėl pereinamojo laikotarpio gairių priėmimo. Derybose Europos Parlamento delegacija turi laikytis tvirtos vieningos pozicijos. Todėl balsavau už A. Lamassoure pranešimą.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, keisis ES biudžeto struktūra ir reikės priimti teisės aktus jai įgyvendinti. Visų pirma reikės priimti naują reglamentą dėl daugiametės finansinės programos ir finansinį reglamentą dėl naujų biudžeto priėmimo ir įgyvendinimo principų bei patvirtinti naują tarpinstitucinį susitarimą. Visa šių priemonių priėmimo procedūra užtruks kelis mėnesius, todėl pritariu

pranešėjo nuomonei, kad būtina nustatyti pereinamojo laikotarpio gaires, kurios turėtų įsigalioti tuo pačiu metu kaip ir Sutartis.

Šios gairės bus svarbios, siekiant sudaryti sąlygas institucijoms įgyvendinti biudžetą ir tvirtinti taisomuosius biudžetus, taip pat 2011 m. biudžeto procedūrai, jeigu to reikės.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Džiaugiuosi, kad netrukus įsigalios Lisabonos sutartis, kuri sustiprina Parlamento vaidmenį keliose srityse, visų pirma biudžeto srityje. Pritariu A. Lamassoure pranešimui dėl pereinamojo laikotarpio procedūros gairių, todėl už ją balsavau, nes, kol įsigalios Lisabonos sutartis, pereinamojo laikotarpio priemonės būtinos.

Norėčiau pasveikinti pranešėją ėmusius iniciatyvos ir kokybiškai atlikus darbą. Norėčiau pabrėžti, kad pereinamojo laikotarpio priemonės neturi nutolti nuo bendrų naujoje Sutartyje nustatytų principų ir nekelti pavojaus būsimums teisėkūros procedūroms. Taip pat privalau atkreipti dėmesį, kad būtina sumažinti dabartinių taisomųjų biudžetų skaičių, kuris yra pernelyg didelis, ir paraginti Komisiją teikti pasiūlymus dėl reglamento, kuriuo nustatoma daugiametė finansavimo programa, priėmimo ir dėl finansinio reglamento priėmimo.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Pranešime daugiausia dėmesio skiriama pereinamojo laikotarpio biudžeto reikalų procedūros gairėms, skirtoms atsižvelgti į Lisabonos sutarties įsigaliojimą. Žinoma atsižvelgiant į tai, kad dėl atliktų biudžetinės procedūros pakeitimų Europos Sąjungos 2010 m. biudžetas vis dar bus tvirtinamas pagal Nicos sutarties nuostatas. Sutarties – kuriai mes prieštaravome ir savo pozicijos laikomės – įsigaliojimas lemia būtinybę priimti šias pereinamojo laikotarpio priemones. Taigi šiame pranešime aptariama ne pati Lisabonos sutartis, bet būtinybė nustatyti procedūrą, kuri leidžia įgyvendinti 2010 m. biudžetą.

Žinome apie šį poreikį, todėl balsavome prieš visus pasiūlytus pranešimo pakeitimus, kurie galiausiai trukdytų įgyvendinti biudžetą, kas būtų labai neigiama pasekmė. Nepaisant to, negalime balsuoti už pranešimą, kurio pačiame pirmame straipsnyje nurodoma: Europos Parlamentas „džiaugiasi būsimu Lisabonos sutarties įsigaliojimu“. Mūsų pozicija grindžiama elementariausia logika, nes dėl priežasčių, kurias išdėstėme daug kartų, Sutartis turės didelę neigiamą įtaką Europos darbuotojams ir piliečiams, o jos ratifikavimo procesas buvo visiškai nedemokratiškas, todėl galutiniame bendrame balsavime nusprendėme susilaikyti nuo balsavimo.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Be abejonės, būtent Lisabonos sutartyje nustatytos biudžetinės procedūros iš tikrųjų paverčia Europos Sąjungą supervalstybe instituciniu požiūriu. Taip yra todėl, kad, nors nacionaliniais mokesčiais paremti valstybių įnašai išliks įnašais į Bendrijos biudžetus, nuo šiol dėl biudžeto bus balsuojama galutinai neatsiklausiant valstybių narių vyriausybių nuomonės.

Tai kelia ypatingą rūpestį kalbant apie žemės ūkio sritį, kurios išlaidos jau nebus laikomos privalomomis ir kuri bus paaukota klientelistiniams šių rūmų įnoriams tenkinti. Be šios pagrindinės problemos, nepriimtina yra primityviai planuoti neatidėliotiną naujų procedūrų taikymą. Šiuo sunkmečio laikotarpiu negalima „žaisti“ su Europos mokesčių mokėtojų pinigais sprendžiant politiškai opias problemas. Mums reikia finansinio reglamento ir pagal procedūras derybomis pasiekto tarpinstitucinio susitarimo ir labai gaila, jei tai užtrunka.

Kol tai neatlikta, privalome toliau taikyti galiojančius metodus ir procedūras ir atmesti visus taisomuosius biudžetus arba pervedimus, kurie nėra neatidėliotini.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), raštu. – (RO) Lisabonos sutarties įsigaliojimas įneš didelių pokyčių daugelyje sričių, tarp jų ir biudžetinės procedūros. Pranešimas, kuriame aptariamas perėjimas nuo vienos, šiuo metu galiojančios, procedūros prie kitos, kuri numatyta naujoje Sutartyje, yra labai naudingas. Būtent todėl manau, kad pritarti derėtų jam visam. Pranešime išdėstytos procedūros gairės palengvins trijų susijusių institucijų veiklą biudžeto srityje, kad biudžetas galėtų būti veiksmingai įgyvendinamas, visų pirma atliekami biudžeto pervedimai. Pranešėjo iniciatyva pateiktas prašymas kaip įmanoma greičiau pritaikyti Finansinį reglamentą atsižvelgiant į naujas Lisabonos sutarties taisykles yra dar viena priemonė, kurios reikia nedelsiant. Be to, būdami tikri, kad joms bus teikiama atitinkama svarba, tikimės, kad pereinamojo laikotarpio procedūros gairės, kurios bus svarstomos per lapkričio 19 d. numatytą su biudžetine procedūra susijusių taikinimo procedūrą, bus priimtos iki antrojo svarstymo Taryboje.

Petru Constantin Luhan (PPE), raštu. – (RO) Lisabonos sutartis įneša labai daug pokyčių, įskaitant labai svarbius biudžeto pokyčius, visų pirma išlaidų skirstymo į privalomąsias ir neprivalomąsias panaikinimą. 2010 m. biudžetas priimtas galiojant ankstesnei Sutarčiai, tačiau, kol bus pradėta vykdyti 2011 m. biudžetinė

procedūra, institucijoms vis tik reikės įgyvendinti biudžetą, priimti taisomuosius biudžetus ir vykdyti biudžetinę procedūrą 2011 metams iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo.

A. Lamassoure pranešime nustatomos ribos ir sąlygos, kurių laikydamasis Europos Parlamentas gali suteikti įgaliojimus tam tikram komitetui vesti derybas per su biudžetine procedūra susijusią taikinimo procedūrą, kuri vyks lapkričio 19 d. Džiaugiuosi šiame pranešime, kuris parengtas per rekordiškai trumpą laiką, pateikta iniciatyva. Taip pat sveikinu Komisiją taip veiksmingai mums pateikus dabartines pereinamojo laikotarpio taisykles.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Jeigu pažvelgtume į pernelyg didelį taisomųjų biudžetų skaičių, būtų galima susidaryti įspūdį, kad ES bejėgė planuoti. Žinoma, tokia nuomonė nebūtų visiškai klaidinga. Tiesiog reikia pagalvoti apie vis tankesnę ES agentūrų tinklą ir jų nuolat augančius biudžetus ir su tuo susijusį galimą kompetencijų ir darbo dubliavimą. Tai taip pat taikoma Europos išorės veiksmų tarnybai, kuri bus įsteigta pagal Lisabonos sutartį ir dėl kurios ES biudžetą reikia suformuoti taip, kad, viena vertus, naujoje sistemoje nebūtų dubliavimo, vietoj to sudarant sąlygas išnaudoti nedubliavimo galimybes, ir kad, kita vertus, nebūtų trukdoma vykdyti Parlamento kontrolę, nebūtų sudaromos kliūtys valstybėms narėms ir nebūtų neutralizuotos nacionalinės kompetencijos sritys. Atsižvelgiant į tai, kad netrukus įsigalios Lisabonos sutartis, šis taisomasis biudžetas yra pernelyg skubotas, nes vis dar atrodo, kad kai kurie klausimai nebuvo išspręsti. Todėl balsavau „prieš“.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už rezoliuciją dėl mano kolegės Biudžeto komiteto pirmininko A. Lamassoure parengto pranešimo. Šiame pranešime raginama gerbti naujas Europos Parlamento galias įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, todėl prašoma laikinai priimti pereinamojo laikotarpio taisykles, kol netaikomos naujos toje pačioje Sutartyje nustatytos biudžeto taisyklės. Pagal naują Sutartį Parlamentui ir Tarybai nustatoma vienoda atsakomybė priimant biudžetą, tai galioja net „privalomosioms“ (žemės ūkis ir tarptautiniai susitarimai) išlaidoms, dėl kurių iki šiol sprendimą priimdavo išimtinai valstybės narės. Parlamentas negali naudotis naujomis galiomis, kol nepriimti nauji procedūriniai reglamentai, kurių reikia, kad galėtų būti taikomos naujos Sutarties nuostatos. Šiame pranešime atkreipiamas dėmesys į rūpestį keliančią padėtį, nes nenoriu, kad, kol galės būti taikomos naujos procedūros, Taryba ir Komisija „tęstų ankstesnę politiką“. Todėl raginu nedelsiant priimti pereinamojo laikotarpio taisykles ir kitas Tarybos ir Parlamento derybų dėl 2010 m. biudžeto susitikimas galėtų būti proga jas priimti...

12. Balsavimo ketinimai ir pataisymai (žr. protokolą)

13. Į registrą įrašyti rašytiniai pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnis) (žr. protokolą)

14. Per šį posėdį priimtų tekstų perdavimas (žr. protokolą)

15. Kitų posėdžių kalendorinis planas (žr. protokolą)

16. Sesijos atidėjimas

(Posėdis baigtas 11.45 val.)